ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Οκτωβρίου 2003

σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ

(Υπόθεση COMP/C/38.170 — εκ νέου κοινοποίηση REIMS II)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 3892]

(Τα κείμενα στην ισπανική, δανική, γερμανική, ελληνική, αγγλική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, φινλανδική και σουηδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/139/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003 [2], και ιδίως τα άρθρα 2, 6 και 8,

την αίτηση για τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης και την αίτηση για τη χορήγηση απαλλαγής που υποβλήθηκαν δυνάμει των άρθρων 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17 στις 18 Ιουνίου 2001,

την απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2003, να κινήσει τη διαδικασία στην παρούσα υπόθεση,

την περίληψη της αίτησης και της κοινοποίησης που δημοσιεύθηκε δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 [3],

Κατόπιν διαβούλευσης με τη συμβουλευτική επιτροπή επί συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων,

Έχοντας υπόψη την τελική έκθεση του συμβούλου ακροάσεων στην παρούσα υπόθεση [4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

(1) Στις 18 Ιουνίου 2001 κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή η συμφωνία REIMS II (Remuneration of Mandatory Deliveries of Cross-Border Mails — Αμοιβή για την υποχρεωτική παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου), προκειμένου να τύχει αρνητικής πιστοποίησης δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ ή απαλλαγής δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, μετά τη λήξη ισχύος της απαλλαγής που είχε χορηγήσει η Επιτροπή με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1999 («απόφαση απαλλαγής του 1999») [5].

(2) Η συμφωνία REIMS II είναι το μέσο διά του οποίου ορισμένοι δημόσιοι ταχυδρομικοί φορείς («ΔΤΦ») [6] καθορίζουν συλλογικά τα καταληκτικά τέλη. Τα καταληκτικά τέλη είναι η αμοιβή που καταβάλλουν αμοιβαία οι ΔΤΦ για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Ο παραλήπτης ΔΤΦ αμείβεται από το φορέα αποστολής για την παράδοση του διασυνοριακού ταχυδρομείου του.

(3) Στη συμφωνία REIMS II, τα καταληκτικά τέλη εκφράζονται ως ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων της παραλήπτριας χώρας. Η αρχική συμφωνία REIMS II κοινοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1997 στην Επιτροπή, η οποία της χορήγησε απαλλαγή το 1999. Σύμφωνα με την αρχική συμφωνία REIMS II, τα καταληκτικά τέλη επρόκειτο να αυξηθούν κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου έως να φθάσουν, κατ' ανώτατο όριο, το 80 % των εγχώριων τιμολογίων το 2001. Ωστόσο, βάσει της απόφασης απαλλαγής του 1999, η απαλλαγή της συμφωνίας ισχύει μόνο έως το τέλος του 2001 και περιορίζεται στα καταληκτικά τέλη που δεν υπερβαίνουν το 70 % των εγχώριων τιμολογίων.

---

[1] ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.
[3] ΕΕ C 94 της 23.4.2003, σ. 3.
[4] ΕΕ C 48 της 24.2.2004.

[5] Απόφαση 1999/695/ΕΚ της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/36.748 — REIMS II (ΕΕ L 275 της 26.10.1999, σ. 17).

[6] Οι ΔΤΦ είναι επιχειρήσεις ή κρατικές υπηρεσίες επιφορτισμένες κυρίως με την υποχρέωση παροχής καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια, συχνά με ενιαία τιμή. Υποχρεούνται επίσης να παρέχουν διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες που συνίστανται είτε στην προώθηση του διεθνούς ταχυδρομείου σε ΔΤΦ άλλων χωρών με σκοπό τη διανομή του στο εξωτερικό είτε στην παράδοση εισερχόμενου διεθνούς ταχυδρομείου. Στο πλαίσιο της κοινοποιηθείσας συμφωνίας, ο όρος ΔΤΦ αναφέρεται τόσο στους δημόσιους όσο και στους ιδιωτικούς ταχυδρομικούς φορείς που έχουν την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας παράδοσης.

(4) Η Επιτροπή περιόρισε τη διάρκεια της απαλλαγής έως το τέλος του 2001 δηλώνοντας ότι η τελική αύξηση στο 80 % του εγχώριου τιμολογίου μπορεί να γίνει μόνο αφού η Επιτροπή έχει την ευκαιρία να επανεξετάσει το σύστημα βάσει κατάλληλων δεδομένων κοστολόγησης. Η Επιτροπή χορήγησε επίσης την απαλλαγή υπό την προϋπόθεση ότι τα μέρη θα τηρήσουν ορισμένους όρους και υποχρεώσεις ([7]).

(5) Στην εκ νέου κοινοποίηση του 2001 περιλαμβανόταν και αίτηση ανανέωσης της απαλλαγής. Στην εκ νέου κοινοποιηθείσα εκδοχή της συμφωνίας REIMS II το μέγιστο ύψος του 80 % δεν προβλεπόταν να καλυφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, εισάγονταν δε δύο ενδιάμεσα όρια (73,3 % την 1η Ιανουαρίου 2002 και 76,6 % την 1η Ιανουαρίου 2003). Σύντομη περίληψη της κοινοποίησης αυτής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, οι δε ενδιαφερόμενοι τρίτοι κλήθηκαν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους ([8]). Στη συνέχεια, τον Απρίλιο του 2003 εκδόθηκε ανακοίνωση δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17, στην οποία εκτέθηκε η προκαταρκτική άποψη της Επιτροπής και κλήθηκαν τρίτοι να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους στη σχεδιαζόμενη θετική προσέγγιση.

2. ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

(6) Δεκατρείς ΔΤΦ είχαν υπογράψει την αρχική συμφωνία REIMS II στις 9 Ιουλίου 1997. Έκτοτε έχουν προσχωρήσει άλλοι τέσσερις ΔΤΦ. Κατά την ημερομηνία της νέας κοινοποίησης, στις 18 Ιουνίου 2001, τα 17 συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας REIMS II («τα μέρη») περιλάμβαναν τους ακόλουθους φορείς: Österreichische Post AG, La Poste/De Post (Βέλγιο), Post Danmark AS, Finland Post, La Poste (Γαλλία), Deutsche Post, Ελληνικά Ταχυδρομεία ΕΛΤΑ, Iceland Post, An Post (Ιρλανδία), Poste Italiane, Entreprise des Postes & Télécommunications (Λουξεμβούργο), Norway Post, CTT Correios de Portugal, Sociedad Estatal Correos y Telégrafos (Ισπανία), Sweden Post, Swiss Post και Consignia plc, μετανομασθείσα σε Royal Mail Group plc (Ηνωμένο Βασίλειο) ([9]). Τα μέρη της συμφωνίας REIMS II είναι οι εδραιωμένοι ΔΤΦ στα αντίστοιχα κράτη.

(7) Το αντικείμενο της δραστηριότητας των μερών είναι η μεταφορά και παράδοση εγγράφων και προϊόντων. Όλα τα μέρη είναι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 13 της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών ([10]) («ταχυδρομική οδηγία»), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/39/ΕΚ ([11]) («τροποποιητική οδηγία»). Τα περισσότερα από τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν αναλάβει έναν αποκλειστικό τομέα για να εξασφαλιστεί η ικανότητά τους να παρέχουν την καθολική υπηρεσία. Τα μέρη παρέχουν επίσης άλλες υπηρεσίες που δεν υπάγονται στην υποχρέωση παροχής της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

3. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

3.1. Αμοιβή για την παράδοση εισερχόμενων διεθνών ταχυδρομικών αντικειμένων (καταληκτικά τέλη)

3.1.1. *Το σύστημα της ΠΤΕ*

(8) Βάσει της παγκόσμιας ταχυδρομικής σύμβασης («σύμβαση της ΠΤΕ») ([12]), τα μέλη της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης («ΠΤΕ») ([13]), στην οποία συμμετέχουν σχεδόν όλες οι χώρες του κόσμου, συμφωνούν να παρέχουν υπηρεσίες εγχώριας παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Η ανάληψη αυτής της υποχρέωσης είναι αναγκαστική στο πλαίσιο της ΠΤΕ και αποτελεί τη βάση του παγκόσμιου ταχυδρομικού δικτύου που υπάρχει σήμερα. Αρχικά, οι ΔΤΦ δεν κατέβαλλαν αποζημίωση για το διασυνοριακό ταχυδρομείο βάσει της παραδοχής ότι οι ταχυδρομικές ροές μεταξύ των χωρών βρίσκονταν σε ισορροπία. Ωστόσο, κατά τη δεκαετία του 1960 παρουσιάστηκαν μεγάλες αναντιστοιχίες στις ροές του διασυνοριακού ταχυδρομείου, με αποτέλεσμα σε ορισμένες χώρες να μην αντισταθμίζεται το κόστος παράδοσης του εισερχόμενου ταχυδρομείου από τα έσοδα του εξερχόμενου ταχυδρομείου και να μην μπορούν οι ΔΤΦ να καλύψουν το ανωτέρω κόστος.

(9) Το 1969 δημιουργήθηκε ένα σύστημα πληρωμής τελών, που είναι γνωστά ως καταληκτικά τέλη, για να αντισταθμίζεται το κόστος με το οποίο βαρύνονται οι παραλήπτες ΔΤΦ. Βάσει του εν λόγω συστήματος, ο παραλήπτης ΔΤΦ εισέπραττε ένα ποσό, το οποίο καθοριζόταν με βάση το βάρος, για το εισερχόμενο ταχυδρομείο που έπρεπε να παραδώσει. Ωστόσο, το εν λόγω σύστημα οδήγησε σε απόκλιση μεταξύ του κόστους και της αμοιβής ([14]).

([7]) Βλέπε άρθρο 2 της απόφασης απαλλαγής του 1999, όπως ανωτέρω.
([8]) ΕΕ C 195 της 11.7.2001. σ. 11.
([9]) Η Swiss Post και η Entreprise des Postes & Télécommunications (Λουξεμβούργο) δεν είναι κοινοποιούνούντα μέροςη, καθότι δεν έχειουν υπογράψει την κοινοποίηση προς την Επιτροπή.
([10]) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14.
([11]) ΕΕ L 176 της 5.7.2002, σ. 21.
([12]) Η παγκόσμια ταχυδρομική σύμβαση, η οποία συνήφθη και υπεγράφη από κυβερνήσεις στο συνέδριο της ΠΤΕ, αφορά τη δημιουργία μιας ενιαίας ταχυδρομικής επικράτειας, την ελεύθερη διαμετακόμιση, την τυποποίηση των ταχυδρομικών τελών, τη θέσπιση διαδικασίας διαιτησίας και τον καθορισμό καταληκτικών τελών.
([13]) Η ΠΤΕ ιδρύθηκε το 1874 και παρέχει το πλαίσιο ανάπτυξης ταχυδρομικών σχέσεων μεταξύ των μελών της. Η ΠΤΕ είναι κυβερνητική οργάνωση και αναγνωρίστηκε ως ειδική υπηρεσία του ΟΗΕ το 1947.
([14]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 9 της απόφασης απαλλαγής του 1999.

(10) Το 1989, κατόπιν σύστασης της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών Φορέων (Conférence Européenne des Administrations des Postes et Télécommunications — «CEPT») ([15]), η οποία εφαρμόστηκε στη συνέχεια μέσω σειράς διμερών συμφωνιών μεταξύ των μελών της CEPT, τα καταληκτικά τέλη προσέγγισαν περισσότερο το κόστος ([16]). Ωστόσο, εξακολουθούσαν να βασίζονται στο μέσο όρο των συμμετεχουσών διοικήσεων και κατά γενική ομολογία δεν κάλυπταν το κόστος ([17]).

(11) Μετά το 1989, το σύστημα της ΠΤΕ έκανε βήματα προόδου όσον αφορά την προσαρμογή των καταληκτικών τελών στο κόστος. Η σύμβαση της ΠΤΕ του Πεκίνου του 1999 περιέχει ειδικές διατάξεις σχετικά με τα καταληκτικά τέλη εφαρμοστέες στις ταχυδρομικές συναλλαγές μεταξύ βιομηχανικών χωρών ([18]).

3.1.2. *Η ταχυδρομική οδηγία*

(12) Το βασικό κανονιστικό πλαίσιο σχετικά με το διασυνοριακό ταχυδρομείο και τα καταληκτικά τέλη, όσον αφορά το κοινοτικό δίκαιο, είναι η ταχυδρομική οδηγία.

(13) Η ταχυδρομική οδηγία περιέχει σημαντικές διατάξεις σχετικά με τα καταληκτικά τέλη και την ελευθέρωση της αγοράς εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

3.1.2.1. Καταληκτικά τέλη

(14) Όσον αφορά τα καταληκτικά τέλη, στην αιτιολογική σκέψη 27 της ταχυδρομικής οδηγίας αναφέρεται ότι:

«... η αμοιβή για την παροχή ενδοκοινοτικών, διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών, με την επιφύλαξη των ελαχίστων υποχρεώσεων που απορρέουν από πράξεις της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης, πρέπει να αντικατοπτρίζει την κάλυψη του κόστους παράδοσης στο οποίο υποβάλλεται ο φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας στη χώρα προορισμού ...»

(15) Η πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση του άρθρου 13 παράγραφος 1 της ταχυδρομικής οδηγίας προβλέπουν ότι:

«— τα καταληκτικά τέλη πρέπει να καθορίζονται σε συνάρτηση με τις δαπάνες διεκπεραίωσης και διανομής της εισερχόμενης διασυνοριακής αλληλογραφίας,

— τα επίπεδα της αμοιβής πρέπει να συνδέονται με την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας,

— τα καταληκτικά τέλη πρέπει να είναι διαφανή και να μην εισάγουν διακρίσεις ...».

3.1.2.2. Ελευθέρωση

(16) Μέχρι σήμερα δύο μόνο κράτη μέλη (η Σουηδία και η Φινλανδία) έχουν καταργήσει το ταχυδρομικό μονοπώλιο. Σε όλα τα άλλα κράτη μέλη οι ΔΤΦ βάσει της εθνικής νομοθεσίας διατηρούν το αποκλειστικό δικαίωμα παροχής ορισμένων ταχυδρομικών υπηρεσιών εντός ενός τομέα που τους έχει ανατεθεί κατ' αποκλειστικότητα. Τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη δύνανται να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες καθορίζονται στην ταχυδρομική οδηγία.

(17) Το άρθρο 7 της ταχυδρομικής οδηγίας ορίζει το βαθμό ελευθέρωσης του εισερχόμενου και του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(18) Όσον αφορά το εγχώριο ταχυδρομείο και τη διανομή του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, το άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της ταχυδρομικής οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για να διασφαλιστεί η διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εξακολουθήσουν να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα υπηρεσίες στο φορέα ή τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας. Οι υπηρεσίες αυτές περιορίζονται στη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των αντικειμένων αλληλογραφίας εσωτερικού και εισερχόμενης διασυνοριακής αλληλογραφίας, είτε με ταχύτερη διανομή είτε όχι, εντός και των δύο ακόλουθων ορίων βάρους και τιμής. Το όριο βάρους ανέρχεται σε 100 γραμμάρια από την 1η Ιανουαρίου 2003 και σε 50 γραμμάρια από την 1η Ιανουαρίου 2006. Τα εν λόγω όρια βάρους δεν ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2003 εάν η τιμή είναι ίση ή μεγαλύτερη του τριπλάσιου του δημόσιου τέλους για ένα αντικείμενο αλληλογραφίας της πρώτης βαθμίδας βάρους της ταχύτερης κατηγορίας, και, από την 1η Ιανουαρίου 2006, εάν η τιμή είναι ίση ή μεγαλύτερη από δυόμισι φορές το τέλος αυτό.».

(19) Ωστόσο, η μεταφορά του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των υπηρεσιών που τα κράτη μέλη μπορούν ακόμη να αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα σύμφωνα με το άρθρο 7 της ταχυδρομικής οδηγίας. Συνεπώς, η εν λόγω υπηρεσία ελευθερώνεται πλήρως από την 1η Ιανουαρίου 2003. Ωστόσο, για να διαφυλαχθεί η παροχή της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας το άρθρο 7 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο της ταχυδρομικής οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

([15]) Η CEPT ήταν ένας περιορισμένης σύνθεσης φορέας της ΠΤΕ στον οποίο συμμετείχαν, έως το 1992, τόσο οι ρυθμιστικές αρχές όσο και οι φορείς εκμετάλλευσης των ευρωπαϊκών ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Το Σεπτέμβριο του 1992, κατόπιν ευρείας μεταρρύθμισης της CEPT, η CEPT ενέκρινε νέο καταστατικό παραχωρώντας την ιδιότητα του μέλους μόνο στις ρυθμιστικές αρχές. Οι φορείς εκμετάλλευσης ίδρυσαν δική τους οργάνωση, την PostEurope.

([16]) Το σύστημα της CEPT λάμβανε υπόψη το συνολικό βάρος και τον αριθμό των αντικειμένων, βασίζοντας την πληρωμή σε δύο συνιστώσες: μία τιμή ανά αντικείμενο και μία τιμή ανά χιλιόγραμμο βάρους. Αναγνώριζε ότι η σύνθεση του ταχυδρομείου στη μία κατεύθυνση μπορεί κάλλιστα να διαφέρει από τη σύνθεση στην άλλη κατεύθυνση.

([17]) Βλέπε για παράδειγμα την αιτιολογική σκέψη 10 της απόφαση απαλλαγής του 1999. Βλέπε επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-147/97 και C-148/97, Deutsche Past AG/GZS Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) και Deutsche Post AG/Citicorp Kartenservice GmbH, Συλλογή 2000, σ. 1-825 παράγραφος 54.

([18]) Το άρθρο 48 παράγραφος 2 της σύμβασης της ΠΤΕ του 1999 προβλέπει ως ανώτατο όριο το 60 % της χρέωσης για μια επιστολή εσωτερικού 20 γραμμαρίων.

«Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για να διασφαλιστεί η παροχή της καθολικής υπηρεσίας, για παράδειγμα, όταν έχουν ήδη ελευθερωθεί ορισμένοι τομείς ταχυδρομικών δραστηριοτήτων ή λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών που διακρίνουν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες κράτους μέλους, το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο μπορεί να εξακολουθήσει να ανατίθεται κατ' αποκλειστικότητα εντός των ιδίων ορίων βάρους και τιμής.».

(20) Το νέο καθεστώς, που έχει εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2003, συνεπάγεται ότι η μεταφορά του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου είναι ανοιχτή στον ανταγωνισμό, εκτός εάν έχει εφαρμογή η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

4. **Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ REIMS II**

4.1. **Η απαλλαγή της αρχικής συμφωνίας REIMS II**

(21) Η αρχική συμφωνία REIMS II [19] κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή το 1997. Με την ευκαιρία εκείνη, και ύστερα από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή επεσήμανε στα μέρη διάφορες πτυχές της συμφωνίας που έπρεπε να τροποποιηθούν, να προσαρμοσθούν ή να αποσαφηνισθούν, ώστε να είναι δυνατή η θετική αντιμετώπισή της από την Επιτροπή.

(22) Τα μέρη, για να μπορέσουν να τύχουν απαλλαγής, συνέταξαν μια πρώτη τροποποίηση της συμφωνίας REIMS II (την πρώτη συμπληρωματική συμφωνία), η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1998.

(23) Στις 15 Σεπτεμβρίου 1999, η Επιτροπή χορήγησε απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας ΕΟΧ έως την 31η Δεκεμβρίου 2001. Η Επιτροπή περιόρισε την αύξηση των καταληκτικών τελών στο 70 % του εγχώριου τιμολογίου. Η Επιτροπή δήλωσε ότι η τελική αύξηση στο 80 % του εγχώριου τιμολογίου θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί μόνο μετά την επανεξέταση του συστήματος από την ίδια βάσει των κατάλληλων δεδομένων κοστολόγησης, τα οποία δεν υπήρχαν το 1999.

4.2. **Τροποποιήσεις της συμφωνίας REIMS II**

(24) Μετά την πρώτη κοινοποίηση στην Επιτροπή στις 31 Οκτωβρίου 1997, η συμφωνία REIMS II τροποποιήθηκε από τα μέρη πέντε φορές μέσω «συμπληρωματικών συμφωνιών». Ορισμένες από τις τροποποιήσεις συμφωνήθηκαν από τα μέρη με δική τους πρωτοβουλία, ενώ άλλες συμφωνήθηκαν για να εξαλειφθούν τα προβλήματα ανταγωνισμού που είχε εντοπίσει η Επιτροπή κατά την εκτίμηση της συμφωνίας REIMS II.

(25) Η πρώτη συμπληρωματική συμφωνία υπεγράφη στις 22 Σεπτεμβρίου 1998 και αφορούσε κυρίως τη σχέση μεταξύ των καταληκτικών τελών και της ποιότητας της υπηρεσίας, καθώς και την πρόσβαση στο επίπεδο 3.

(26) Στις 14 Ιανουαρίου 2000, τα μέρη υπέγραψαν τη δεύτερη συμπληρωματική συμφωνία, η οποία αποσκοπούσε, αφενός, στην εφαρμογή των όρων που είχε θέσει η Επιτροπή στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης απαλλαγής του 1999, και, αφετέρου, στη συνεκτίμηση της προσχώρησης της Swiss Post στη συμφωνία REIMS II.

(27) Στις 4 Απριλίου 2000, τα μέρη υπέγραψαν την τρίτη συμπληρωματική συμφωνία, τα βασικά χαρακτηριστικά της οποίας ήταν η εξασφάλιση της από άκρου εις άκρον ποιότητας υπηρεσιών και η επανεξέταση των ποιοτικών προδιαγραφών της υπηρεσίας. Όσον αφορά το πρώτο, η τρίτη συμπληρωματική συμφωνία προέβλεπε τη συμπερίληψη της αξιολόγησης της απόδοσης των ΔΤΦ αποστολής, όσον αφορά το εξερχόμενο ταχυδρομείο, στη μελλοντική τελειοποίηση του μοντέλου, και την εφαρμογή κατάλληλων στόχων ποιότητας υπηρεσιών και κυρώσεων από το 2002 και εξής. Όσον αφορά το δεύτερο, η προηγούμενη εκδοχή της συμφωνίας διέκρινε δύο ομάδες μερών της REIMS II, καθεμία από τις οποίες είχε διαφορετικό στόχο ποιότητας υπηρεσιών. Η τρίτη συμπληρωματική συμφωνία οδηγούσε σε σύγκλιση των δύο αυτών ομάδων προς ένα ενιαίο πρότυπο ύψους 93 %.

(28) Στις 7 Ιουνίου 2001, τα περισσότερα μέρη έθεσαν σε εφαρμογή την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία. Μέχρι σήμερα, 16 από τα μέρη έχουν υπογράψει αυτή τη συμφωνία. Κύριος στόχος της τέταρτης συμπληρωματικής συμφωνίας ήταν η παράταση της μεταβατικής περιόδου κατά τρία έτη. Σύμφωνα με την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία, τα καταληκτικά τέλη θα έφθαναν στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων το 2004, δηλαδή δύο χρόνια αργότερα από το προβλεπόμενο. Αντί του 80 %, το 2002 θα ίσχυε ποσοστό 73,3 % και το 2003 76,6 % [20].

(29) Εκτός από την παράταση της μεταβατικής περιόδου, τα μέρη επίσης συμφώνησαν να καθηλώσουν τα εγχώρια τιμολόγια που χρησίμευαν ως βάση για τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών έως το τέλος του 2004. Κατά συνέπεια, τυχόν αυξήσεις των εγχώριων τιμολογίων των μερών μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2001 δεν θα ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών για τα έτη 2003 και 2004 [21]. Ωστόσο, οι μειώσεις των εγχώριων τιμολογίων θα ληφθούν υπόψη, έτσι ώστε η καθήλωση να δημιουργήσει ένα ανώτατο όριο αλλά και να επιτρέπει αναπροσαρμογές προς τα κάτω [22].

---

[19] Μια σύντομη παρουσίαση της συμφωνίας REIMS I και μια λεπτομερής περιγραφή της συμφωνίας REIMS II, όπως κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή το 1997, περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 43 της απόφασης απαλλαγής του 1999.

[20] Λόγω των εκπτώσεων που θα παρέχουν έως το τέλος του 2004 (βλέπε κατωτέρω υποσημείωση 22), η Deutsche Post AG και η Poste Italiane SpA προβλεπόταν να φθάσουν το 80 % το 2005.

[21] Τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 3 του παραρτήματος 4 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3.3 της τέταρτης συμπληρωματικής συμφωνίας.

[22] Η Deutsche Post AG θα εξακολουθήσει να παρέχει την έκπτωση που συμφωνήθηκε με την τρίτη συμπληρωματική συμφωνία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Η Poste Italiane SpA συμφώνησε επίσης να παρέχει έκπτωση μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία: παράγραφοι 9 και 10 του παραρτήματος 4 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία.

(30) Η τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία εισήγαγε επίσης μια διάταξη περί «γεωγραφικής κάλυψης». Εάν ένα μέρος του οποίου η εγχώρια αγορά έχει ελευθερωθεί μπορεί να αποδείξει ότι η γεωγραφική δομή του εισερχόμενου ταχυδρομείου από έναν ΔΤΦ αποστολής έχει αλλάξει σε τέτοιο βαθμό ώστε το ποσοστό του εγχώριου τιμολογίου που χρησιμοποιείται βάσει της συμφωνίας REIMS II να μην αρκεί για την κάλυψη των εξόδων που το βαρύνουν για την παράδοση της αλληλογραφίας, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει την αναδιαπραγμάτευση των καταληκτικών τελών που καταβάλλονται από τον ΔΤΦ αποστολής ([23]).

(31) Η συμφωνία REIMS II που κοινοποιήθηκε εκ νέου στην Επιτροπή στις 18 Ιουνίου 2001 είναι η ενοποιημένη εκδοχή της συμφωνίας, όπως τροποποιήθηκε από την πρώτη, τη δεύτερη, την τρίτη και την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία.

(32) Τέλος, μετά την εκ νέου κοινοποίηση στην Επιτροπή στις 18 Ιουνίου 2001, επήλθε άλλη μία τροποποίηση της συμφωνίας REIMS II. Στις 24 Ιανουαρίου 2003 τα μέρη υπέγραψαν την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία, στόχος της οποίας είναι η άρση των προβλημάτων ανταγωνισμού που εντόπισε η Επιτροπή σχετικά με την εκ νέου κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II, κυρίως όσον αφορά το ύψος των καταληκτικών τελών και μια χαμηλού κόστους εναλλακτική επιλογή έναντι των καταληκτικών τελών ([24]). Η συμφωνία REIMS II που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης είναι η συμφωνία REIMS II όπως τροποποιήθηκε από την πρώτη, τη δεύτερη, την τρίτη, την τέταρτη και την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία.

4.3. **Η εκ νέου κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II**

(33) Οι αιτιολογικές σκέψεις 34 έως 50 περιλαμβάνουν μια σύντομη περιγραφή του περιεχομένου της συμφωνίας REIMS II, όπως κοινοποιήθηκε από τα μέρη στην εκ νέου κοινοποίηση της 18ης Ιουνίου 2001.

4.3.1. *Μέρη της συμφωνίας*

(34) Στη συμφωνία REIMS II μπορούν να προσχωρήσουν δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που έχουν υποχρέωση παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, υπό τον όρο ότι υποχρεούνται ή συμφωνούν να παράσχουν την εν λόγω υπηρεσία στους υπόλοιπους συμβαλλομένους.

4.3.2. *Στόχος*

(35) Σύμφωνα με τα μέρη, οι κύριοι στόχοι της συμφωνίας REIMS II είναι να εξασφαλίσει στα μέρη δίκαιη αμοιβή για την παράδοση του διασυνοριακού ταχυδρομείου, η οποία θα αντικατοπτρίζει περισσότερο τα πραγματικά έξοδα παράδοσης κάθε μέρους, και να βελτιώσει την ποιότητα της υπηρεσίας διασυνοριακού ταχυδρομείου.

4.3.3. *Καλυπτόμενα προϊόντα*

(36) Η συμφωνία REIMS II καλύπτει όλα τα ταχυδρομικά αντικείμενα, όπως ορίζονται στο άρθρο 8 της σύμβασης της ΠΤΕ (εκτός από τους λεγόμενους «σάκους Μ») ([25]).

4.3.4. *Καταληκτικά τέλη*

4.3.4.1. Αρχή

(37) Η συμφωνία REIMS II συνδέει τα καταληκτικά τέλη με τα τιμολόγια εγχώριου ταχυδρομείου στη χώρα προορισμού και την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας από τον ΔΤΦ που παραδίδει το ταχυδρομείο σε αυτή τη χώρα. Βάσει της εκ νέου κοινοποιηθείσας εκδοχής της συμφωνίας REIMS II, τα καταληκτικά τέλη θα αυξηθούν κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου μέχρις ότου φθάσουν το ανώτατο όριο 80 % επί των εγχώριων τιμολογίων το 2004, με τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε περίπτωση μη επίτευξης των επιδιωκόμενων ποιοτικών στόχων.

4.3.4.2. Τα εγχώρια τιμολόγια ως σημείο αναφοράς

(38) Τα εγχώρια τιμολόγια περιλαμβάνουν συνήθως διάφορες βαθμίδες βάρους (παραδείγματος χάριν, 20, 50 και 100 γραμμάρια για τις επιστολές). Βάσει της συμφωνίας REIMS II, τα διάφορα αυτά τιμολόγια μετατρέπονται, σύμφωνα με μια ενιαία μέθοδο, στα λεγόμενα γραμμικά τιμολόγια για τον υπολογισμό των καταληκτικών τελών.

4.3.4.3. Επίπεδα των καταληκτικών τελών

(39) Η συμφωνία REIMS II προβλέπει τέσσερα επίπεδα καταληκτικών τελών:

α) επίπεδο 1: Ταχυδρομικά αντικείμενα με προτεραιότητα σε μεικτούς ταχυδρομικούς σάκους (οι οποίοι είναι δυνατό να περιέχουν επιστολές, λεπτά και επίπεδα αντικείμενα και δέματα). Τα καταληκτικά τέλη για τα αντικείμενα του είδους αυτού θα είναι τελικά 80 % των εγχώριων τιμολογίων μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ·

β) επίπεδο 2: Οι ΔΤΦ παραλαβής μπορούν να προσφέρουν εκπτώσεις στην αμοιβή του επιπέδου 1 βάσει της κατανομής εργασίας/προετοιμασίας του ταχυδρομείου (για παράδειγμα με προδιαλογή του ταχυδρομείου βάσει του σχήματος ή του προορισμού). Οι ίδιες εκπτώσεις πρέπει να προσφέρονται σε όλους τους αποστέλλοντες ΔΤΦ στο πλαίσιο της συμφωνίας REIMS II όταν πληρούνται οι ίδιες προϋποθέσεις·

([23]) Άρθρο 11 παράγραφοι 4 έως 7 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 παράγραφος 2 της τέταρτης συμπληρωματικής συμφωνίας.

([24]) Βλέπε τμήμα 4.5.

([25]) Σάκοι με μαζική αλληλογραφία για τον ίδιο παραλήπτη.

γ) επίπεδο 3: Όλα τα μέρη είναι υποχρεωμένα να παρέχουν αμοιβαία πρόσβαση στα «γενικώς εφαρμοζόμενα εγχώρια τιμολόγια» (όπως για παράδειγμα στις τιμές για τις μαζικές αποστολές διαφημιστικών εντύπων, έντυπου υλικού ή περιοδικών) στη χώρα παράδοσης·

δ) ταχυδρομικές αποστολές χωρίς προτεραιότητα: Τα καταληκτικά τέλη που εφαρμόζονται στο ταχυδρομείο που δεν έχει χαρακτήρα προτεραιότητας είναι κατά 10 % χαμηλότερα από τα καταληκτικά τέλη που εφαρμόζονται στις ταχυδρομικές αποστολές του επιπέδου 1.

4.3.5. *Μεταβατική περίοδος* ([26])

(40) Η εκ νέου κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II προβλέπει ότι τα καταληκτικά τέλη πρόκειται να αυξηθούν, με το ενδεχόμενο επιβολής κυρώσεων σε περίπτωση μη επίτευξης των στόχων ποιότητας υπηρεσιών που έχουν τεθεί, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ως εξής:

α) 2002: 73,3 % των εγχώριων τιμολογίων·

β) 2003: 76,6 % των εγχώριων τιμολογίων·

γ) 2004: 80 % των εγχώριων τιμολογίων.

4.3.6. *Ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας/σύστημα επιβολής κυρώσεων*

(41) Η συμφωνία REIMS II εισάγει ένα σύστημα ποιοτικών προτύπων για τις ταχυδρομικές αποστολές επιπέδου 1 και επιπέδου 2 προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Τα πρότυπα ορίζονται ως το ποσοστό εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που πρέπει να παραδοθεί εντός μίας εργάσιμης ημέρας μετά την παραλαβή του («J») στο γραφείο ανταλλαγής του παραλήπτη ΔΤΦ, με την προϋπόθεση ότι φθάνει εκεί εντός της τελευταίας προθεσμίας άφιξης (Latest Arrival Time — LAT) ([27]). Για παράδειγμα, ένα πρότυπο ποιότητας 80 % J + 1 σημαίνει ότι το 80 % του εισερχόμενου ταχυδρομείου πρέπει να παραδοθεί στον τελικό προορισμό του εντός μίας εργάσιμης ημέρας μετά την ημερομηνία άφιξης. Οι επιδόσεις κάθε μέρους αξιολογούνται βάσει ενός συστήματος ελέγχου που καθιέρωσε η International Post Corporation («IPC») ([28]).

(42) Όταν δεν επιτυγχάνονται τα συμφωνημένα πρότυπα ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας, εφαρμόζεται σύστημα κυρώσεων. Το επίπεδο των καταληκτικών τελών τα οποία θα έπρεπε να καταβληθούν μειώνεται κατά 1,5 % όταν το επιτευχθέν αποτέλεσμα κυμαίνεται μεταξύ 90 και 100 % του επιδιωκόμενου στόχου και κατά 3,5 % όταν το επιτευχθέν αποτέλεσμα κυμαίνεται μεταξύ 80 και 90 % του επιδιωκόμενου στόχου αντιστοίχως για κάθε ποσοστιαία μονάδα ποιοτικής απώλειας ([29]). Στη χειρότερη περίπτωση, δηλαδή αν το επιτευχθέν από τον ΔΤΦ αποτέλεσμα δεν υπερβαίνει το 80 % του στόχου, οι κυρώσεις αυτές θα οδηγήσουν σε μείωση κατά 50 % των καταληκτικών τελών τα οποία δικαιούται να εισπράξει ο ΔΤΦ.

4.3.7. *Κανόνας απαγόρευσης των διακρίσεων*

(43) Βάσει της συμφωνίας REIMS II ([30])«κάθε συμβαλλόμενος εφαρμόζει τους ίδιους συντελεστές καταληκτικών τελών σε όλους τους αντισυμβαλλόμενους, εφόσον πρόκειται για ισοδύναμες συναλλαγές». Αυτό σημαίνει ότι κατ' αρχήν δύο ΔΤΦ μέρη της REIMS II που ανταγωνίζονται ως προς το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από μια χώρα της συμφωνίας REIMS II προς άλλη χώρα της συμφωνίας REIMS II θα επιβαρύνονταν με τα ίδια έξοδα για την παράδοση της αλληλογραφίας αυτής στη χώρα προορισμού. Ωστόσο, δεν ισχύει η ίδια τιμή για ΔΤΦ που δεν έχουν υπογράψει τη συμφωνία REIMS II και ανταγωνίζονται στην ίδια αγορά, οι οποίοι υποχρεώνονται να καταβάλουν το πλήρες τέλος του εγχώριου τιμολογίου στη χώρα προορισμού, ή το πλήρες τέλος του διεθνούς τιμολογίου στη χώρα προέλευσης, αφού αφαιρεθεί τυχόν προβλεπόμενη έκπτωση ([31]).

4.3.8. *Άρθρα 43 και 49 της σύμβασης της ΠΤΕ του 1999*

(44) Το άρθρο 43 της σύμβασης της ΠΤΕ του 1999 περιέχει διατάξεις σχετικά με τη διεκπεραίωση της εγχώριας αλληλογραφίας που ταχυδρομείται στο εξωτερικό, τη λεγόμενη αναταχυδρόμηση. Το άρθρο 49 παράγραφος 4 αφορά τα καταληκτικά τέλη για το εισερχόμενο μαζικό ταχυδρομείο. Βάσει της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II, μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου, το άρθρο 43 και το άρθρο 49 παράγραφος 4 της σύμβασης της ΠΤΕ του 1999 δεν εφαρμόζονται πλέον μεταξύ των μερών.

([26]) Η πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία τροποποιεί τη μεταβατική περίοδο και τα καταληκτικά τέλη που πρόκειται να εφαρμοστούν. Βλέπε τμήμα 4.5.

([27]) Ως LAT ορίζεται η τελευταία προθεσμία όσον αφορά την άφιξη, έτσι ώστε να είναι δυνατή η παράδοση αεροπορικού ταχυδρομείου την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

([28]) Η International Post Corporation (IPC) είναι μια εταιρεία που ανήκει από κοινού σε ορισμένους ΔΤΦ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, όσον αφορά την Ευρώπη, όλα τα συμβαλλόμενα μέρη της REIMS II και οι ΔΤΦ των Κάτω Χωρών, της Κύπρου και της Νορβηγίας. Εκτός της Ευρώπης, συμμετέχουν επίσης οι ΔΤΦ των ΗΠΑ, της Αυστραλίας και του Καναδά. Η IPC παρέχει διοικητικές και πρακτικές υπηρεσίες στα μέρη της REIMS II. Η IPC διαχειρίζεται το σύστημα αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας, γνωστό ως UNEX, το οποίο αποτελεί τη βάση προσδιορισμού των ποιοτικών στόχων της REIMS II και ορίζει της κυρώσεις.

([29]) Για παράδειγμα, αν ο ποιοτικός στόχος προβλέπει ότι το 90 % του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου πρέπει να παραδοθεί την επόμενη μέρα και εν τέλει μόνο το 87 % του ταχυδρομείου αυτού παραδόθηκε έγκαιρα, τότε επιτεύχθηκε μόνο το 97 % του στόχου (το 87 είναι το 97 % του 90). Συνεπώς, η ποιοτική απώλεια είναι 3 %. Εφόσον το αποτέλεσμα αυτό κυμαίνεται μεταξύ 90 και 100 %, η κύρωση για κάθε ποσοστιαία μονάδα ποιοτικής απώλειας είναι της τάξης του 1,5 %. Συνεπώς η κύρωση είναι 3 × 1,5 % = 4,5 % των πληρωτέων καταληκτικών τελών. Αυτό σημαίνει ότι ο παραδίδων ΔΤΦ μπορεί να χρεώσει μόνο το 95,5 % (100 % -4,5 %) των καταληκτικών τελών τα οποία θα μπορούσε κανονικά να επιβάλει. Το 1998 (οπότε τα καταληκτικά τέλη για το επίπεδο 1 ανέρχονταν στο 55 % των εγχώριων τιμολογίων), ο ΔΤΦ θα εισέπραττε κατ' αυτόν τον τρόπο καταληκτικά τέλη ύψους 52,5 % των εγχώριων τιμολογίων (δηλαδή το 95,5 % του 55 %).

([30]) Άρθρο 2 παράγραφος 11 της συμφωνίας REIMS II.

([31]) Αυτή την ερμηνεία έδωσαν τα μέρη στην εν λόγω ρήτρα κατά την έρευνα της Επιτροπής.

4.3.9. *Διάρκεια ισχύος*

(45) Η συμφωνία REIMS II είναι αορίστου χρόνου. Ωστόσο, κάθε μέρος μπορεί να αποχωρήσει ανά πάσα στιγμή από τη συμφωνία REIMS II. Η αποχώρηση τίθεται σε ισχύ κατά τη λήξη του πρώτου πλήρους ημερολογιακού έτους μετά τη σχετική ειδοποίηση. Σε ειδικές περιπτώσεις, είναι δυνατή η αποχώρηση ενός μέρους από τη συμφωνία REIMS II μετά από εξάμηνη ειδοποίηση.

4.3.10. *Σχέση μεταξύ των καταληκτικών τελών και της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας*

(46) Η συμφωνία REIMS II θεσπίζει την αρχή ότι κατά τη μεταβατική περίοδο δεν θα σημειωθεί καμία αύξηση των καταληκτικών τελών σε περίπτωση υποβάθμισης της ποιότητας των υπηρεσιών του εκάστοτε μέρους. Για να διαπιστωθεί αν συμβαίνει αυτό, η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας για δεδομένο έτος συγκρίνεται με το μέσο όρο της ποιότητας της υπηρεσίας που είχε επιτύχει το ίδιο συμβαλλόμενο μέρος τα προηγούμενα έτη. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται στους ΔΤΦ για τους οποίους ισχύουν μεταβατικές ρυθμίσεις. Δεν εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση που η ποιότητα των υπηρεσιών ενός ΔΤΦ επιδεινώνεται, αλλά εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στα ποιοτικά πρότυπα που καθορίζονται στη συμφωνία REIMS II. Τα καταληκτικά τέλη μπορούν επίσης να αυξηθούν εφόσον είναι δυνατό να αποδειχθεί ότι η επιδείνωση της ποιότητας των υπηρεσιών ενός μέρους οφείλεται σε ειδικές προσπάθειες που κατέβαλε αυτό το μέρος για τη βελτίωση του συστήματος παράδοσής του και είναι παροδική.

4.3.11. *Πρόσβαση στο επίπεδο 3*

(47) Βάσει της συμφωνίας REIMS II, τα μέρη είναι υποχρεωμένα να παρέχουν αμοιβαία πρόσβαση στο επίπεδο 3 (δηλαδή πρόσβαση στις εγχώριες τιμές για το μαζικό ταχυδρομείο). Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, η απόφαση απαλλαγής του 1999 υποχρέωσε τα μέρη να χαλαρώσουν τις εγχώριες διατάξεις για τα άλλα μέρη, στις περιπτώσεις που οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και, στην πράξη, αποκλείουν την πρόσβαση των άλλων μερών στις εγχώριες τιμές για το μαζικό ταχυδρομείο. Όταν οι εν λόγω εγχώριες διατάξεις έχουν θεσπιστεί από το κράτος, τα μέρη πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια έναντι των αρμόδιων εθνικών αρχών για την κατάργησή τους ([32]).

([32]) Βλέπε άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της απόφασης απαλλαγής του 1999 όπου αναφέρεται επίσης ότι: «Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, τα μέρη υποχρεούνται να χαλαρώσουν τους εγχώριους όρους για άλλα μέρη όταν οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και στην πράξη θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πρόσβαση άλλων μερών στις εγχώριες τιμές ή (όταν δεν είναι στην αρμοδιότητά τους) να καταβάλλουν τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια για την άρση των διατάξεων αυτών σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές.».

(48) Όλα τα τιμολόγια και οι όροι που έχουν σχέση με την πρόσβαση στο επίπεδο 3 πρέπει να τίθενται στη διάθεση όλων των μερών μέσω μιας βάσης δεδομένων υπό τη διαχείριση της IPC. Τα μέρη έχουν αναλάβει την υποχρέωση να ενημερώνουν τη βάση αυτή αμελλητί, οσάκις μεταβάλλονται τα αντίστοιχα τιμολόγια και όροι.

4.3.12. *Διμερείς συμφωνίες*

(49) Η συμφωνία REIMS II προβλέπει ότι τα μέρη είναι ελεύθερα να συνάπτουν μεταξύ τους διμερείς ή και πολυμερείς συμφωνίες σχετικά με τα καταληκτικά τέλη. Στις συμφωνίες αυτές είναι δυνατόν να καθορίζονται διαφορετικοί όροι, και ιδίως διαφορετικά καταληκτικά τέλη. Οσάκις βάσει μιας τέτοιας συμφωνίας ένα μέρος παρέχει σε άλλο μέρος ή άλλα μέρη χαμηλότερα καταληκτικά τέλη, είναι υποχρεωμένο να εφαρμόζει τα ίδια τέλη και σε όλα τα άλλα μέρη, υπό τον όρο ότι οι συναλλαγές είναι ισοδύναμες.

4.3.13. *Καθυστέρηση, απώλεια ή φθορά αλληλογραφίας*

(50) Τα μέρη έχουν εισαγάγει διατάξεις για την καθυστέρηση, απώλεια ή φθορά αλληλογραφίας, οι οποίες δημιουργούν ένα κατάλληλο σύστημα διεκπεραίωσης και ανάλυσης των καταγγελιών.

4.4. Κυριότερες εξελίξεις στην αγορά και λοιπές εξελίξεις μετά την απόφαση απαλλαγής του 1999

4.4.1. *Βελτίωση ποιότητας των διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών*

(51) Στην αιτιολογική σκέψη 70 της απόφασης απαλλαγής του 1999 αναφέρεται ότι «Το σημαντικότερο πλεονέκτημα που αναμένεται ότι θα προκύψει από τη συμφωνία (REIMS II) συνίσταται στη σημαντική αναβάθμιση της ποιότητας των διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών». Τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας μετά την εκ νέου κοινοποίηση της συμφωνίας REIMS II δείχνουν ότι, μετά τη χορήγηση της απαλλαγής, βελτιώθηκε η συνολική ποιότητα των παρεχόμενων από τα μέρη διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών. Κατά τα έτη 2000, 2001 και 2002, για τα περισσότερα μέρη σημειώθηκε σημαντική βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών με γνώμονα την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου την ημέρα J + 1. Οι ποιοτικές αυτές βελτιώσεις αντικατοπτρίζονται στον πίνακα του παραρτήματος I.

4.4.2. *Άλλες σημαντικές εξελίξεις*

(52) Κατά την εκτίμηση της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη τις ακόλουθες εξελίξεις:

α) τα στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη σχετικά με το κόστος παράδοσης αντικειμένων διασυνοριακού ταχυδρομείου·

β) την εφαρμογή της συμφωνίας REIMS II κατά τη διάρκεια της απαλλαγής·

γ) την έκδοση της τροποποιητικής οδηγίας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

4.4.2.1. Τα λογιστικά στοιχεία για τα έξοδα των μερών

(53) Εκτός από την εκπλήρωση της υποχρέωσης που επέβαλε στα μέρη η απόφαση απαλλαγής του 1999 να καθιερώσουν ένα διαφανές σύστημα κοστολόγησης ([33]), η Επιτροπή έλαβε στοιχεία σχετικά με τα έξοδα των μερών για την παράδοση των εισερχομένων αντικειμένων διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(54) Τα στοιχεία αυτά, τα οποία δεν ήταν διαθέσιμα όταν εκδόθηκε η απόφαση απαλλαγής του 1999, επέτρεψαν μια ενδελεχέστερη αξιολόγηση των επίπεδων των καταληκτικών τελών από την Επιτροπή. Ο δείκτης κόστους-εσόδων ([34]) των μερών παρουσιάζεται στο πίνακα του παραρτήματος II.

4.4.2.2. Εφαρμογή της συμφωνίας REIMS II

(55) Όσον αφορά την πρόσβαση στο επίπεδο 3, τα μέρη δεσμεύθηκαν συμβατικά να χαλαρώσουν την εφαρμογή των εγχώριων κανονισμών έναντι των λοιπών μερών όταν οι κανονισμοί αυτοί δεν δικαιολογούνται και να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια έναντι των αρμόδιων εθνικών αρχών με σκοπό την κατάργησή τους, όταν οι κανονισμοί έχουν θεσπιστεί από το κράτος.

(56) Από την έρευνα που διεξήχθη κατά την τρέχουσα διαδικασία προέκυψε ότι, παρά τις τροποποιήσεις της συμφωνίας REIMS II από τη δεύτερη συμπληρωματική συμφωνία, η πρόσβαση στο επίπεδο 3 δεν λειτουργεί όπως θα ήθελε η Επιτροπή βάσει της απόφασης απαλλαγής του 1999. Οι εκθέσεις που υποβλήθηκαν ([35]) δείχνουν ότι, παρότι τα μέρη πράγματι προσφέρουν αμοιβαία πρόσβαση στο επίπεδο 3, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικά εμπόδια στην πρόσβαση στις εγχώριες τιμές μαζικών αποστολών.

4.4.2.3. Η τροποποιητική οδηγία

(57) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12, στις 10 Ιουνίου 2002 η ταχυδρομική οδηγία τροποποιήθηκε από την τροποποιητική οδηγία, με στόχο την περαιτέρω ελευθέρωση των ευρωπαϊκών ταχυδρομικών αγορών.

(58) Μια από τις μείζονες τροποποιήσεις της ταχυδρομικής οδηγίας είναι το ότι από 1ης Ιανουαρίου 2003 τα κράτη μέλη δεν δύνανται να εντάσσουν την αγορά του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στις αποκλειστικές υπηρεσίες ([36]), εκτός εάν τούτο είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας. Ως εκ τούτου, από 1ης Ιανουαρίου 2003 οι ΔΤΦ κατ' αρχήν αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό ως προς την προώθηση του διασυνοριακού ταχυδρομείου από τη μια χώρα της συμφωνίας REIMS II στην άλλη.

(59) Το νέο αυτό δεδομένο πρέπει να αξιολογηθεί σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η συμφωνία REIMS II είναι ανοιχτή μόνο σε φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας ([37]) και ότι, όπως έδειξε η έρευνα της Επιτροπής, δεν είναι πιθανό να συνάψουν τα μέρη ίδιες ή παρόμοιες συμφωνίες με τρίτους σχετικά με τα καταληκτικά τέλη, παρόλο που τούτο δεν αντιβαίνει στη συμφωνία.

(60) Όπως διευκρινίζεται λεπτομερώς κατωτέρω ([38]), η αδυναμία των φορέων που δεν είναι μέρη της συμφωνίας REIMS II να αποκτήσουν πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της εν λόγω συμφωνίας μπορεί να οδηγήσει σε εξάλειψη του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι δυνατό να χορηγηθεί απαλλαγή στη συμφωνία REIMS II παρά μόνον εφόσον οι ταχυδρομικοί φορείς που δεν συμμετέχουν στη συμφωνία REIMS II αποκτήσουν πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της εν λόγω συμφωνίας υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις.

4.5. Τροποποιήσεις της συμφωνίας REIMS II μετά την εκ νέου κοινοποίηση

(61) Στις 24 Ιανουαρίου 2003, κατόπιν συζητήσεων με την Επιτροπή, τα μέρη ([39]) υπέγραψαν την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία. Η συμφωνία αυτή τροποποιεί την κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II όσον αφορά τα καταληκτικά τέλη που πρόκειται να εφαρμοστούν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου και τη δημιουργία του προϊόντος διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου από τα μέρη.

([33]) Βλέπε άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) της απόφασης απαλλαγής του 1999.

([34]) Ο δείκτης κόστους-εσόδων — που εκφράζεται ως ποσοστό — δείχνει τη σχέση μεταξύ του μέσου κόστους παράδοσης ενός εισερχόμενου αντικειμένου διασυνοριακού ταχυδρομείου και του κανονικού τιμολογίου για ένα αντίστοιχο ταχυδρομικό αντικείμενο εσωτερικού.

([35]) Το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) της απόφασης απαλλαγής του 1999 υποχρεώνει τα μέρη να υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις επί διαφόρων θεμάτων, μεταξύ των οποίων και πληροφορίες σχετικά με την υλοποίηση της πρόσβασης στο επίπεδο 3.

([36]) Άρθρο 7 παράγραφος 1 της ταχυδρομικής οδηγίας.

([37]) Άρθρο 9 της συμφωνίας REIMS II, όπως κοινοποιήθηκε στις 18 Ιουνίου 2001.

([38]) Βλέπε τμήμα 9.4 σχετικά με την εξάλειψη του ανταγωνισμού.

([39]) Η συμφωνία δεν έχει υπογραφεί ακόμη από τις εταιρείες La Poste/De Post Belgium, Royal Mail UK και An Post Ireland. Ωστόσο, οι ανωτέρω έχουν υπογράψει τη συμφωνία REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία. Η τυχόν εφαρμογή της τελευταίας δεν καλύπτεται από την απαλλαγή που χορηγείται με την παρούσα απόφαση.

4.5.1. *Επίπεδα των καταληκτικών τελών*

(62) Η πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία τροποποιεί το παράρτημα 4 της κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II όσον αφορά τόσο τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου όσο και τα επίπεδα των καταληκτικών τελών. Η λήξη της μεταβατικής περιόδου παρατάθηκε, από τις 31 Δεκεμβρίου 2004 στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Τα καταληκτικά τέλη που πρέπει να εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2002 έως το τέλος της μεταβατικής περιόδου τροποποιήθηκαν ως εξής:

α) 73,3 % για το 2002·

β) 74,5 % για το 2003·

γ) 75,7 % για το 2004·

δ) 78,5 % για το 2005 και το 2006.

4.5.2. *Το προϊόν διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου (International Direct Mail «προϊόν IDM»)*

(63) Όσον αφορά την καθιέρωση μιας χαμηλού κόστους εναλλακτικής επιλογής έναντι των καταληκτικών τελών για το μαζικό ταχυδρομείο, το άρθρο 2 της πέμπτης συμπληρωματικής συμφωνίας υποχρεώνει τα μέρη να παραδίδουν τα αντικείμενα διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου που προωθούν άλλα μέρη βάσει των όρων της συμφωνίας REIMS II IDM. Το άρθρο 2 της πέμπτης συμπληρωματικής συμφωνίας προβλέπει ότι η υποχρέωση αυτή τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά την έκδοση της δεύτερης απόφασης απαλλαγής της Επιτροπής για τη συμφωνία REIMS II, αλλά τα μέρη μπορούν να προσφέρουν το προϊόν διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου (IDM) και πριν από την ημερομηνία αυτή.

(64) Στις 24 Ιανουαρίου 2003, τα μέρη [40] υπέγραψαν τη χωριστή «συμφωνία για την παράδοση διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου REIMS» («συμφωνία REIMS IDM») με την οποία δημιουργείται το προϊόν IDM [41].

(65) Οι βασικές προδιαγραφές του προϊόντος IDM είναι οι ακόλουθες:

α) κοινές προδιαγραφές προϊόντος που καθιστούν περιττή τη συμμόρφωση με τις αντίστοιχες εθνικές απαιτήσεις·

β) αναφορά στην παράδοση διαφημιστικού ταχυδρομείου, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 8 της ταχυδρομικής οδηγίας·

γ) μέγιστο βάρος του παραδιδόμενου αντικειμένου: 2 χλγ.·

δ) ελάχιστος όγκος 500 αντικειμένων·

ε) πρότυπο ποιότητας υπηρεσίας καταβαλλόμενης κάθε δυνατής προσπάθειας J + 5·

στ) αμιγώς διασυνοριακό ταχυδρομείο·

ζ) προδιαγραφές της ΠΤΕ για το ελάχιστο και μέγιστο μέγεθος·

η) δεν απαιτείται προδιαλογή.

(66) Η αμοιβή για την παράδοση του προϊόντος IDM υπολογίζεται ως η χαμηλότερη τιμή μεταξύ των εγχώριων τελών για παρόμοιο μη διαλεγέν ταχυδρομείο και των καταληκτικών τελών REIMS II για ταχυδρομείο χωρίς προτεραιότητα, μείον 7 %. Εάν δεν προβλέπεται τέλος για το μη διαλεγέν μαζικό ταχυδρομείο, εφαρμόζεται το τέλος για το διαλεγέν μαζικό ταχυδρομείο με προσαύξηση 3 %.

4.5.3. *Άλλες τροποποιήσεις*

(67) Στις αιτιολογικές σκέψεις 68 και 69 παρουσιάζονται άλλες δευτερεύουσες τροποποιήσεις που επήλθαν με την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία και με πρωτοβουλία των μερών.

(68) Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 5 της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II, μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου, το άρθρο 25 και το άρθρο 49 παράγραφος 4 της σύμβασης της ΠΤΕ του 1994 [42] δεν εφαρμόζονται πλέον μεταξύ των μερών. Το άρθρο 5 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία, προβλέπει πλέον ότι: «Καμία διάταξη της συμφωνίας REIMS II δεν εμποδίζει τα μέρη να εφαρμόζουν το άρθρο 43 της σύμβασης της ΠΤΕ έναντι άλλου μέρους» [43].

(69) Βάσει του άρθρου 11 της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II, οποιαδήποτε αποχώρηση από τη συμφωνία αρχίζει να ισχύει κατά τη λήξη του πρώτου πλήρους ημερολογιακού έτους μετά την κοινοποίηση της αποχώρησης. Ωστόσο, το άρθρο 11 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία, προβλέπει ότι σε ειδικές περιπτώσεις ένα μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη συμφωνία REIMS II, αφού δώσει έγγραφη προειδοποίηση τουλάχιστον έξι μηνών στο τέλος ενός ημερολογιακού μήνα.

---

(40) Εκτός από την Royal Mail Group plc. και την An Post.

(41) Τα μέρη ονόμασαν διεθνές διαφημιστικό ταχυδρομείο (International Direct Mail — IDM) το εν λόγω προϊόν διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(42) Η εκ νέου κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II παραπέμπει στα άρθρα 25 και 49 της σύμβασης της ΠΤΕ που υπεγράφη το 1994. Η πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία παραπέμπει στη σύμβαση της ΠΤΕ που υπεγράφη το 1999. Στη σύμβαση της ΠΤΕ του 1999 το πρώην άρθρο 25 αντιστοιχεί στο άρθρο 43.

(43) Βλέπε τμήμα 4.3.8.

5. ΟΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ

5.1. Αγορά προϊόντος

(70) Η κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II αφορά την αγορά του απλού διασυνοριακού ταχυδρομείου, κατ' αντιδιαστολή προς το επείγον, μεταξύ των εμπλεκόμενων χωρών, δηλαδή του διασυνοριακού ταχυδρομείου που ανταλλάσσεται μεταξύ των χωρών της συμφωνίας REIMS II. Πιο συγκεκριμένα, η συμφωνία REIMS II καλύπτει όλα τα αντικείμενα επιστολικού ταχυδρομείου, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 8 της σύμβασης της ΠΤΕ. Ο σχετικός ορισμός καλύπτει τα αντικείμενα που ζυγίζουν εν γένει έως 2 χλγ. Η σημασία των διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών ποικίλλει από χώρα σε χώρα. Στα μικρότερα κράτη μέλη καλύπτει εν γένει μεγαλύτερο ποσοστό της συνολικής ταχυδρομικής αγοράς απ' ό,τι στα μεγαλύτερα κράτη μέλη. Κατά μέσον όρο, οι διασυνοριακές ταχυδρομικές υπηρεσίες έχει υπολογισθεί ότι αντιστοιχούν σε σαφώς λιγότερο από το 10 % της συνολικής αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Κοινότητα ([44]).

(71) Η σχετική αγορά προϊόντος μπορεί να υποδιαιρεθεί περαιτέρω στην αγορά για την προώθηση του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, στο οποίο οι ΔΤΦ και ιδιωτικές ταχυδρομικές εταιρείες συλλέγουν αλληλογραφία από πελάτες στη χώρα προέλευσης για διανομή σε άλλες χώρες, καθώς και στην αγορά για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, στην οποία οι ΔΤΦ (και σε πολύ μικρό βαθμό άλλες ταχυδρομικές εταιρείες) παρέχουν υπηρεσίες διανομής διασυνοριακού ταχυδρομείου σε ΔΤΦ και σε ιδιωτικές ταχυδρομικές εταιρείες.

5.1.1. *Διασυνοριακό και εγχώριο ταχυδρομείο*

(72) Από τη σκοπιά του πελάτη, η αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου είναι διακριτή από την αγορά εγχώριου ταχυδρομείου, καθότι η ζήτηση για ταχυδρομικές υπηρεσίες για διεθνείς προορισμούς δεν μπορεί να ικανοποιηθεί από υπηρεσίες για εγχώριους προορισμούς.

(73) Από τη σκοπιά του προμηθευτή, η διεθνής μεταφορά συνεπάγεται διαφορετικές απαιτήσεις (διεθνή δρομολόγια, παράδοση σε ξένες χώρες) από ό,τι η εγχώρια μεταφορά.

(74) Σε αντίθεση με το εγχώριο ταχυδρομείο, το διασυνοριακό ταχυδρομείο συνεπάγεται την παροχή υπηρεσιών σε δύο τουλάχιστον χώρες και, κατά κανόνα, από δύο τουλάχιστον φορείς παροχής υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, η διαχείριση του διεθνούς ταχυδρομείου είναι λογιστικά περιπλοκότερη από τη διαχείριση του εγχώριου ταχυδρομείου. Το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ελευθερώθηκε από την 1η Ιανουαρίου 2003, ενώ στην πλειονότητα των κρατών μελών οι περισσότερες υπηρεσίες εγχώριου ταχυδρομείου, συμπεριλαμβανομένης της υπηρεσίας παράδοσης, εξακολουθούν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα. Η Επιτροπή κατά πάγια πρακτική θεωρεί το διασυνοριακό εξερχόμενο ταχυδρομείο ως αγορά προϊόντος διακριτή από την εθνική αγορά για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ([45]).

(75) Πρέπει επίσης να γίνει διάκριση μεταξύ της αγοράς «κανονικού» διασυνοριακού ταχυδρομείου και των διασυνοριακών υπηρεσιών επείγουσας παράδοσης που είναι ουσιωδώς ταχύτερες από τις κανονικές διασυνοριακές ταχυδρομικές αποστολές και ενδέχεται να παρέχουν στον πελάτη ορισμένες επιλογές όπως απόδειξη παραλαβής, παρακολούθηση και εντοπισμό των ταχυδρομικών αντικειμένων, ασφάλιση και τη δυνατότητα τροποποίησης του προορισμού της αποστολής κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Είναι επίσης ουσιωδώς πιο δαπανηρές. Η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει τη διαφορά μεταξύ κανονικής υπηρεσίας και υπηρεσίας επείγουσας παράδοσης σε προηγούμενες αποφάσεις ([46]).

(76) Η διάκριση μεταξύ εγχώριου και διασυνοριακού ταχυδρομείου ενισχύθηκε από τις τροποποιήσεις που επέφερε η τροποποιητική οδηγία στην ταχυδρομική οδηγία. Από τον Ιανουάριο του 2003 το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο ελευθερώνεται σε όλα τα κράτη μέλη, όταν δεν είναι απαραίτητη η διατήρηση του μονοπωλίου για τη διασφάλιση της παροχής καθολικών υπηρεσιών. Έτσι το νέο κανονιστικό πλαίσιο εκθέτει τους ΔΤΦ σε αυξημένο ανταγωνισμό για την προώθηση διασυνοριακού ταχυδρομείου από ένα κράτος μέλος σε άλλο.

5.1.2. *Γεωγραφική αγορά*

(77) Οι σχετικές γεωγραφικές αγορές στην αγορά διασυνοριακού ταχυδρομείου συμπίπτουν με τα όρια της εκάστοτε εθνικής επικράτειας, καθότι αυτά αποτελούν ταυτόχρονα τα όρια των εθνικών μονοπωλίων και επιπλέον οι βασικοί ταχυδρομικοί φορείς είναι διαφορετικοί σε κάθε εθνική αγορά. Η συλλογή και η παράδοση οργανώνονται σε εθνική βάση σε κάθε χώρα. Οι τιμές και τα συστήματα τιμολόγησης διαφέρουν σε κάθε χώρα, σε μεγάλο βαθμό δε εξαρτώνται από το κόστος ([47]).

([44]) Το ποσοστό αυτό βασίζεται στην ανάλυση των στοιχείων σχετικά με τον όγκο του εισερχόμενου και του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που υπέβαλαν τα μέρη στις απαντήσεις τους στο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής με ημερομηνία 6 Αυγούστου 2001.

([45]) Βλέπε απόφαση 2001/892/ΕΚ της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG – Παρακράτηση διασυνοριακού ταχυδρομείου (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 40) («Deutsche Post II») αιτιολογικές σκέψεις 84 έως 87.

([46]) Βλέπε για παράδειγμα, αποφάσεις της Επιτροπής στην υπόθεση IV/M.102, TNT//Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Post και Sweden Post· υπόθεση IV/M.787, PTT Post/TNT-GD Net· υπόθεση IV/M.843, PTT Post/TNT/GD Express World-wide· υπόθεση IV/M.1168, Deutsche Post/DHL. Βλέπε επίσης αιτιολογική σκέψη 18 της ταχυδρομικής οδηγίας.

([47]) Βλέπε Deutsche Post II, αιτιολογικές σκέψεις 84 έως 87.

6. ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

6.1. Εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο

6.1.1. *Φραγμοί εισόδου*

(78) Σύμφωνα με τα μέρη, για να εισέλθει στην αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, ένας ταχυδρομικός φορέας πρέπει ενδεχομένως να διαθέτει τα ακόλουθα: υπηρεσία συλλογής και προσωπικό πωλήσεων στη χώρα Α, πρόσβαση σε υπηρεσία μεταφοράς από τη χώρα Α στη χώρα Β, και αντιπρόσωπο στη χώρα Β για τη διοχέτευση της αλληλογραφίας στην κανονική ροή αλληλογραφίας στην ίδια χώρα. Οποιαδήποτε υπηρεσία συλλογής μπορεί να εκτελέσει αυτές τις δραστηριότητες χωρίς σημαντικά πρόσθετα έξοδα. Οι τεχνικοί φραγμοί εισόδου στην αγορά είναι επίσης χαμηλοί. Ωστόσο, αν μια εταιρεία επιθυμεί να δημιουργήσει μια καθολική υπηρεσία συλλογής, ανάλογη με τις αντίστοιχες υπηρεσίες των ΔΤΦ, πρέπει να προβεί σε σημαντικές επενδύσεις. Επιπλέον, τα ταχυδρομικά μονοπώλια, στις χώρες που εξακολουθούν να υπάρχουν, αποτελούν νομικό φραγμό εισόδου.

6.1.2. *Όγκος της αγοράς εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ των χωρών REIMS II*

(79) Ο πίνακας του παραρτήματος III σκιαγραφεί την έκταση της αγοράς, με βάση τον αριθμό των αντικειμένων που αποστέλλονται ή παραλαμβάνονται από τις χώρες REIMS II. Παρέχει επίσης μια γενική εικόνα της διάρθρωσης των αγορών αναφέροντας το μερίδιο αγοράς του εδραιωμένου φορέα και των βασικών ανταγωνιστών του.

6.2. Εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο

6.2.1. *Φραγμοί εισόδου*

(80) Ένας νεοεισερχόμενος στην αγορά εισερχόμενου ταχυδρομείου, κατά το μέτρο που η εθνική νομοθεσία επιτρέπει την είσοδο στην αγορά, πρέπει να διαθέτει ένα δίκτυο διανομής. Τούτο μπορεί να είναι δαπανηρό σε απαγορευτικό βαθμό, εφόσον ο νεοεισερχόμενος σκοπεύει να καλύψει ολόκληρη τη χώρα και ξεκινά από μηδενική βάση. Ωστόσο, αν ο νεοεισερχόμενος περιορίσει τις υπηρεσίες του στη διανομή αλληλογραφίας σε μία ή περισσότερες μεγάλες πόλεις ή στην επιχειρηματική αλληλογραφία οι φραγμοί εισόδου είναι πολύ χαμηλότεροι. Τα ταχυδρομικά μονοπώλια αποτελούν νομικό φραγμό εισόδου.

6.2.2. *Όγκος της αγοράς εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ των χωρών REIMS II*

(81) Το εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο εξακολουθεί να ανατίθεται κατ' αποκλειστικότητα εντός των ορίων τιμής και βάρους που προβλέπονται στην τροποποιητική οδηγία. Συνεπώς, η διάρθρωση της αγοράς είναι πολύ λιγότερο ανταγωνιστική και οι εδραιωμένοι φορείς κατέχουν πολύ υψηλά μερίδια αγοράς.

(82) Οι διαφορές αυτές υπήρχαν ήδη πριν από την έκδοση της τροποποιητικής οδηγίας, καθότι το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο είχε ήδη ελευθερωθεί εκ των πραγμάτων ή εκ του νόμου στις περισσότερες χώρες REIMS II. Στον πίνακα του παραρτήματος IV αναφέρονται τα μερίδια αγοράς των εδραιωμένων φορέων και τα ονόματα των βασικών ανταγωνιστών τους στις αγορές εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου το 2000. Ο πίνακας του παραρτήματος IV δείχνει επίσης ότι, ήδη από το 2000, υπήρχαν σημαντικές διαφορές στη διάρθρωση των δύο αγορών σε πολλές χώρες REIMS II.

7. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ

(83) Στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 ([48]), η Επιτροπή εξέθεσε λεπτομέρειες της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II και ανέφερε ότι προτίθεται να λάβει ευνοϊκή θέση έναντι αυτής.

(84) Η Επιτροπή έλαβε δέκα συνολικά απαντήσεις σχετικές προς την ανακοίνωση. Οι σημαντικότερες παρατηρήσεις συνοψίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 85 έως 92.

(85) Μια από τις βασικές ανησυχίες που εξέφρασαν τρίτοι αφορά την απουσία αποτελεσματικής χαμηλού κόστους εναλλακτικής επιλογής έναντι της καταβολής καταληκτικών τελών. Υποστήριξαν ότι οι όροι πρόσβασης στο επίπεδο 3 είναι ασαφείς και ότι η συμφωνία IDM δεν προσφέρει ικανοποιητική λύση του θέματος, καθότι καλύπτει μόνο το διαφημιστικό ταχυδρομείο εντός του ορισμού της ταχυδρομικής οδηγίας. Σύμφωνα με τους εν λόγω τρίτους, το προϊόν IDM πρέπει να προσφέρεται και σε τρίτους υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις, διότι διαφορετικά θα προκληθεί σοβαρός περιορισμός του ανταγωνισμού.

(86) Ορισμένοι τρίτοι υποστηρίζουν ότι οι ποιοτικές βελτιώσεις που σημειώθηκαν στον τομέα του διασυνοριακού ταχυδρομείου οφείλονται μόνο εν μέρει στην εφαρμογή της συμφωνίας REIMS II. Σύμφωνα με αυτούς, η βελτίωση της ποιότητας στον τομέα του εγχώριου ταχυδρομείου αποτέλεσε τη βασική αιτία για τις βελτιώσεις της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας.

(87) Σύμφωνα με έναν τρίτο, θα ήταν αποτελεσματικότερο να υπάρχει ένα δίκτυο διμερών συμφωνιών που θα επέτρεπαν στους ΔΤΦ να διαφοροποιήσουν τα καταληκτικά τέλη ανάλογα με την ποσότητα του ταχυδρομείου που αποστέλλουν οι ομόλογοί τους και την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας.

(88) Σε μία περίπτωση υποστηρίχθηκε ότι τα καταληκτικά τέλη θα έπρεπε να εκφράζονται σε απόλυτες τιμές και όχι ως ποσοστό των εγχώριων τιμών και τέθηκε το ερώτημα αν τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στην ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 απεικονίζουν αξιόπιστα τα έξοδα των μερών.

([48]) Βλέπε υποσημείωση 3 ανωτέρω.

(89) Αρκετοί τρίτοι υποστήριξαν ότι θα έπρεπε να θεσπιστούν ποιοτικά πρότυπα και για τις ταχυδρομικές αποστολές χωρίς προτεραιότητα, καθώς και για το μαζικό ταχυδρομείο.

(90) Ένας άλλος ενδιαφερόμενος εξέφρασε την άποψη ότι η διάταξη περί «γεωγραφικής κάλυψης» ([49]) αφήνει το πεδίο ελεύθερο σε πιθανές καταχρήσεις κατά την εφαρμογή του από τα μέρη. Υποστήριξε επίσης ότι η εν λόγω διάταξη θα μπορούσε να οδηγήσει σε τιμολόγηση που αποσκοπεί στον αποκλεισμό των νεοεισερχόμενων.

(91) Ορισμένοι τρίτοι δήλωσαν ότι το πρόσθετο κόστος που βαρύνει τους τρίτους για την πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της REIMS II (ιδίως το κόστος που συνεπάγεται το σύστημα αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας) πρέπει να καθοριστεί λεπτομερώς και να παρακολουθείται προσεκτικά από την Επιτροπή.

(92) Τέλος, σύμφωνα με την ιρλανδική ρυθμιστική αρχή ComReg, η διάταξη περί καθήλωσης των τιμών ([50]) έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωση συνάρτησης των καταληκτικών τελών με τα έξοδα.

(93) Όλες οι παρατηρήσεις που ελήφθησαν εξετάστηκαν προσεκτικά και κατά το μέτρο που θίγουν πραγματικά προβλήματα ανταγωνισμού, η Επιτροπή παρουσιάζει το σκεπτικό της έναντι αυτών στα σχετικά τμήματα της νομικής εκτίμησης.

8. ΑΡΘΡΟ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 53 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΧ

8.1. Συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων

(94) Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας REIMS II ασκούν οικονομικές δραστηριότητες και συνεπώς θεωρούνται επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Κατά συνέπεια η συμφωνία REIMS II αποτελεί συμφωνία κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Το ίδιο ορίζεται και στην απόφαση απαλλαγής του 1999.

8.2. Περιορισμοί του ανταγωνισμού

8.2.1. *Καθορισμός των τιμών*

(95) Στην απόφαση απαλλαγής του 1999 η Επιτροπή θεώρησε ότι η συμφωνία REIMS II αποτελεί περιορισμό του ανταγωνισμού που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, διότι καθορίζει συλλογικά ένα κοινό επίπεδο των καταληκτικών τελών εκφραζόμενο ως ποσοστό του εγχώριου τιμολογίου της παραλήπτριας χώρας. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συμφωνία REIMS II έχει ως αποτέλεσμα τον από κοινού καθορισμό των τιμών, παρόλο που δεν καθορίζει συγκεκριμένα ποσά σε απόλυτες τιμές. Συναρτώντας την τιμή για την παράδοση του διασυνοριακού ταχυδρομείου με την τιμή του εγχώριου ταχυδρομείου, η οποία καθορίζεται πρωτίστως με βάση εγχώριους παράγοντες, τα μέρη εξαλείφουν ή περιορίζουν τον ελεύθερο καθορισμό των τιμών που χρεώνουν για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Ειδικότερα, η συμφωνία REIMS II εξαλείφει κάθε κίνητρο για τη σύναψη χωριστών συμφωνιών σε διμερή βάση μεταξύ των μερών, παρόλο που συμβατικά υπάρχει αυτή τη δυνατότητα.

(96) Η έρευνα της Επιτροπής μετά την αίτηση των μερών για ανανέωση της απαλλαγής δεν ανέδειξε κανένα λόγο απόκλισης από την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην απόφαση απαλλαγής του 1999 όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Πράγματι, όσον αφορά τη συλλογική συμφωνία σχετικά με το επίπεδο των καταληκτικών τελών, κανένα συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας REIMS II δεν έχει συνάψει διμερή συμφωνία με άλλο μέρος της REIMS II. Έτσι, είναι σαφές ότι όλα τα μέρη της REIMS II τηρούν τα επίπεδα αμοιβής και τους όρους της συμφωνίας REIMS II.

(97) Επιπλέον, ορισμένες εξελίξεις που σημειώθηκαν στις ταχυδρομικές αγορές οδηγούν σε νέα προβλήματα ανταγωνισμού, πέραν όσων αναφέρονται στην απόφαση απαλλαγής του 1999.

(98) Οι αγορές διασυνοριακού ταχυδρομείου παρουσίασαν σημαντική εξέλιξη τα τελευταία χρόνια. Όλο και περισσότερο οι ΔΤΦ της Κοινότητας και του ΕΟΧ ανταγωνίζονται άμεσα μεταξύ τους και με άλλους ταχυδρομικούς φορείς στις εγχώριες αγορές καθενός για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο.

(99) Η ταχυδρομική οδηγία, όπως τροποποιήθηκε από την τροποποιητική οδηγία, έχει εξαιρέσει πλέον το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από τον τομέα υπηρεσιών που ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, εκτός αν τα έσοδά του είναι απαραίτητα για τη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.

(100) Βάσει της συμφωνίας REIMS II ([51]), οι παραλήπτες ΔΤΦ υποχρεούνται να εφαρμόζουν τα ίδια καταληκτικά τέλη σε όλα τα άλλα μέρη της REIMS II. Αυτό σημαίνει ότι όλοι οι ΔΤΦ της REIMS II που αποστέλλουν αλληλογραφία από τη χώρα Α στη χώρα Β καταβάλλουν τα ίδια καταληκτικά τέλη στον ΔΤΦ της χώρας Β. Το κόστος που βαρύνει όλα τα μέρη της REIMS II για τη διασυνοριακή υπηρεσία από άκρου εις

([49]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 30.
([50]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 29.
([51]) Άρθρο 2 παράγραφος 11 της συμφωνίας REIMS II.

άκρον (από τη χώρα Α έως τη χώρα Β) περιλαμβάνει έτσι τα ίδια καταληκτικά τέλη που έχουν καθοριστεί από κοινού και πρέπει να καταβληθούν στον ΔΤΦ της χώρας Β. Δεδομένου ότι τα καταληκτικά τέλη αποτελούν μακράν το μεγαλύτερο ποσοστό του κόστους μεταφοράς του διασυνοριακού ταχυδρομείου ([52]), ο ανταγωνισμός μεταξύ των μερών στην αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου της χώρας Α μειώνεται σημαντικά ή και εξαλείφεται.

(101) Συνεπώς, εξάγεται το συμπέρασμα ότι οι περιοριστικές συνέπειες της συμφωνίας REIMS II δεν αφορούν μόνο τον καθορισμό των τιμών, παράγοντα που αναφέρεται στην απόφαση απαλλαγής του 1999 ([53]), αλλά έχουν επεκταθεί στον ανταγωνισμό μεταξύ των μερών της REIMS II στην αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου από μία χώρα REIMS σε μία άλλη. Η Επιτροπή εξακολουθεί να θεωρεί ότι η συμφωνία έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς. Κατά συνέπεια, το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή.

8.2.2. *Περιορισμός της δυνατότητας συμμετοχής*

(102) Η συμμετοχή στη συμφωνία REIMS II περιορίζεται σε ταχυδρομικούς φορείς (ιδιωτικούς ή δημόσιους) στους οποίους έχει ανατεθεί η παροχή υποχρεωτικής καθολικής υπηρεσίας. Ο όρος αυτός θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως μη επιτρέπων σε άλλους φορείς να επωφεληθούν από τις ίδιες τιμές με εκείνες που ισχύουν για τα μέρη της συμφωνίας REIMS II. Ωστόσο, η συμφωνία δεν απαγορεύει στα μέρη να συνάψουν ταυτόσημες ή παρόμοιες συμφωνίες για καταληκτικά τέλη με τρίτους. Συνεπώς, ο όρος της συμμετοχής στη συμφωνία REIMS II δεν μοιάζει να αποτελεί καθεαυτόν περιορισμό του ανταγωνισμού, αλλά θα οδηγούσε σε περιορισμό του ανταγωνισμού αν εμπόδιζε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς να αποκτήσουν πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της REIMS II.

8.3. **Συνέπειες στο εμπόριο**

(103) Η συμφωνία REIMS II αφορά την αμοιβή για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου και συνεπώς επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και το εμπόριο μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας για τον ΕΟΧ ([54]).

(104) Λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντική θέση των μερών της συμφωνίας REIMS II στις αγορές εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ των αντίστοιχων χωρών, οι συνέπειες αυτές πρέπει να θεωρηθούν σημαντικές.

9. **ΑΡΘΡΟ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 53 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΧ**

9.1. **Τεχνική και οικονομική πρόοδος**

(105) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμφωνία REIMS II επιφέρει βελτιώσεις που πληρούν την πρώτη προϋπόθεση απαλλαγής βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Οι ακόλουθες βελτιώσεις πρέπει να ληφθούν υπόψη:

α) στενότερη συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών και των εξόδων που βαρύνουν τα μέρη για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, και

β) βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών στον τομέα του διασυνοριακού ταχυδρομείου.

9.1.1. *Καταληκτικά τέλη βασιζόμενα στο κόστος*

(106) Η συμφωνία REIMS II έχει ως αποτέλεσμα τη στενότερη συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών και των εξόδων που βαρύνουν τα μέρη για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ([55]).

(107) Όταν τα καταληκτικά τέλη δεν καλύπτουν τα έξοδα, οι ζημίες από την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου πρέπει να καλύπτονται από τα κέρδη των υπηρεσιών εγχώριου ταχυδρομείου ή εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Οι ταχυδρομικοί φορείς πρέπει να έχουν το δικαίωμα να εισπράττουν αμοιβή για την παράδοση του διασυνοριακού ταχυδρομείου, που να καλύπτει τα αντίστοιχα έξοδα. Η μετάβαση σε ένα σύστημα βασιζόμενο στο κόστος επιτρέπει στους ταχυδρομικούς φορείς να διατηρήσουν και να βελτιώσουν τις υπηρεσίες τους παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(108) Έχοντας υπόψη τα στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη σχετικά με τα έξοδα, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι οι ρυθμίσεις της πέμπτης συμπληρωματικής συμφωνίας σχετικά με τα καταληκτικά τέλη συνδέουν στενότερα τα έξοδα που βαρύνουν τα μέρη για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου και την αμοιβή που εισπράττουν για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.

(109) Όσον αφορά τη διάταξη περί «καθήλωσης των τιμών», η πολυμερής φύση της συμφωνίας REIMS II έχει ως αποτέλεσμα ότι τα καταληκτικά τέλη που καθορίζουν τα δεκαεπτά συμβαλλόμενα μέρη δεν είναι δυνατό να καθοριστούν με βάση τα έξοδα που βαρύνουν κάθε μέρος για τη διεκπεραίωση και παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Ως εκ τούτου, είναι προσφορότερο να ληφθεί υπόψη ο μέσος όρος των εξόδων των μερών παρά τα έξοδα κάθε μέρους χωριστά για να διαπιστωθεί αν και σε ποιο βαθμό τα καταληκτικά τέλη καθορίζονται σε συνάρτηση με το κόστος διεκπεραίωσης και παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

([52]) Πηγή: απαντήσεις των μερών στο επίσημο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής με ημερομηνία 6 Αυγούστου 2001.
([53]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 65 της απόφασης απαλλαγής του 1999.
([54]) Βλέπε Deutsche Post II, αιτιολογική σκέψη 179.
([55]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 69 της απόφαση απαλλαγής του 1999.

(110) Έχοντας υπόψη τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική σκέψη 109, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή της ρήτρας περί «καθήλωσης των τιμών», η οποία σε κάθε περίπτωση λήγει μετά το 2004, δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίθετη με όσα εκτίθενται ανωτέρω σχετικά με τη συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών της REIMS II και των εξόδων των μερών.

9.1.2. *Βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας*

(111) Η βασική βελτίωση που επήλθε με τη συμφωνία REIMS II είναι η παρατηρηθείσα βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών διασυνοριακού ταχυδρομείου και κυρίως της παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Η σύνδεση μεταξύ των καταληκτικών τελών που πρέπει να καταβληθούν στο παραλαμβάνον μέρος και οι βελτιώσεις της ποιότητας της υπηρεσίας αποτελούν ισχυρό κίνητρο για τη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας.

(112) Το παραλαμβάνον μέρος μπορεί να ζητήσει υψηλότερα καταληκτικά τέλη από τα άλλα μέρη μόνον εφόσον επιτυγχάνει τους ποιοτικούς στόχους που προβλέπονται στη συμφωνία REIMS II. Αν το παραλαμβάνον μέρος δεν επιτυγχάνει αυτούς τους στόχους, τα καταληκτικά τέλη που δικαιούται μειώνονται σημαντικά λόγω των επιβαλλόμενων κυρώσεων.

(113) Τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δείχνουν ότι μετά την απόφαση απαλλαγής του 1999, η συνολική ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών όσον αφορά την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου από τα μέρη έχει βελτιωθεί ουσιωδώς ([56]).

(114) Αμφισβητήθηκε το κατά πόσο η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών στον τομέα του διασυνοριακού ταχυδρομείου οφείλεται αποκλειστικά στην εφαρμογή της συμφωνίας REIMS II και όχι και σε άλλους παράγοντες, κυρίως στη βελτίωση της ποιότητας της υπηρεσίας παράδοσης εγχώριου ταχυδρομείου.

(115) Ωστόσο, τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι μετά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας REIMS II η ποιότητα της υπηρεσίας διασυνοριακού ταχυδρομείου βελτιώθηκε περισσότερο από την ποιότητα της υπηρεσίας εγχώριου ταχυδρομείου. Για παράδειγμα, το 1994 μόνο το 69,1 % του συνόλου των διασυνοριακών επιστολών παραδόθηκε εντός τριών ημερών από την ταχυδρόμηση (J + 3). Το 2001, το ποσοστό αυτό είχε αυξηθεί σε 92,0 % και το 2002 σε 93,5 % ([57]). Ταυτόχρονα, στο άρθρο 17 πρώτη παράγραφος της ταχυδρομικής οδηγίας προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν ποιοτικές προδιαγραφές για το εθνικό ταχυδρομείο και διασφαλίζουν τη συμβατότητα αυτών με εκείνα που ισχύουν για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες, δηλαδή 85 % του προτύπου J + 3 ([58]). Συνεπώς, την περίοδο κατά την οποία εφαρμόστηκε η συμφωνία REIMS II η ποιότητα των υπηρεσιών που επιτεύχθηκε στον τομέα του διασυνοριακού ταχυδρομείου ήταν πολύ υψηλότερη από αυτή που επιβάλλει η ταχυδρομική οδηγία τόσο για το εγχώριο όσο και για το διασυνοριακό ταχυδρομείο ([59]). Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται επίσης από στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη σχετικά με την ποιότητα των υπηρεσιών. Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι κατά την περίοδο 1999 έως 2000 η ποιότητα της υπηρεσίας παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στα περισσότερα κράτη μέλη υπερέβη το επίπεδο που επιβάλλει η ταχυδρομική οδηγία ([60]).

(116) Δεν έχουν τεθεί συγκεκριμένοι ποιοτικοί στόχοι για την πρόσβαση στο επίπεδο 3. Ωστόσο, το βασικό στοιχείο της πρόσβασης στο επίπεδο 3 είναι ότι το εν λόγω ταχυδρομείο πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εγχώριο ταχυδρομείο. Έτσι, όταν υπάρχουν ποιοτικοί στόχοι για το εγχώριο ταχυδρομείο, έχουν εφαρμογή και στο αντίστοιχο εισερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο. Επιπλέον, η συμφωνία REIMS II IDM εισάγει ποιοτικά πρότυπα για την παράδοση διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου.

(117) Η συμφωνία REIMS II θα προωθήσει επίσης τη βελτίωση της ποιότητας του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Το άρθρο 3 παράγραφος 8 της εκ νέου κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II υποχρεώνει τους αποστέλλοντες φορείς να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να εξασφαλίσουν ότι η ποιότητα των υπηρεσιών στον τομέα του εξερχόμενου επείγοντος ταχυδρομείου πληροί τα πρότυπα που προβλέπονται στο άρθρο 7 της εν λόγω συμφωνίας. Βάσει των εν λόγω διατάξεων, τα μέρη επιδιώκουν να επιτύχουν το πρότυπο 85 % J + 1 έως το 2002, δηλαδή το 85 % του εξερχόμενου επείγοντος ταχυδρομείου πρέπει να φθάνει στο γραφείο ανταλλαγής του παραλήπτη φορέα εντός μίας εργάσιμης ημέρας μετά την ταχυδρόμησή του από το αποστέλλον μέρος ([61]).

9.2. **Οφέλη για τους καταναλωτές**

(118) Οι βελτιώσεις που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 117, ιδίως η βελτίωση της ποιότητας υπηρεσιών διασυνοριακού ταχυδρομείου, καθώς και η υποχρέωση των μερών να παρέχουν πρόσβαση σε ανταγωνιστικούς τους ταχυδρομικούς φορείς στα καταληκτικά τέλη της συμφωνίας REIMS II υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις ([62]), είναι επωφελείς για τους καταναλωτές. Για τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμφωνία REIMS II θα εξασφαλίσει στους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει.

([56]) Βλέπε πίνακα παραρτήματος I.

([57]) Πηγή: επίσημα διατερματικά αποτελέσματα στην Ευρώπη, UNEX.

([58]) Βλέπε παράρτημα της ταχυδρομικής οδηγίας.

([59]) Το γεγονός ότι η REIMS συνέβαλε στη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών στον τομέα του διασυνοριακού ταχυδρομείου αναγνωρίζεται ρητά στη «Μελέτη των συνεπειών ορισμένων πτυχών της εφαρμογής της οδηγίας 97/67/ΕΚ στον ταχυδρομικό τομέα» που εκπόνησε η Omega Partners για την Επιτροπή τον Αύγουστο του 2001.

([60]) Βλέπε παράρτημα I της παρούσας απόφασης.

([61]) Ο στόχος είναι κατά τι χαμηλότερος (80 %) για την Ελλάδα, την Ισλανδία, την Πορτογαλία και την Ισπανία.

([62]) Βλέπε τμήμα 4.4.

9.2.1. *Μειωμένη σταυροειδής επιδότηση*

(119) Κατά το μέτρο που η αύξηση των καταληκτικών τελών διαμορφώνει την αμοιβή σε επίπεδο που προσεγγίζει περισσότερο το πραγματικό κόστος παράδοσης της αλληλογραφίας, η συμφωνία REIMS II θα επιφέρει μείωση της πιθανής σταυροειδούς επιδότησης. Δεδομένου ότι οι χρήστες του εγχώριου ταχυδρομείου ή του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου δεν θα πρέπει πλέον (ή θα πρέπει σε μικρότερο βαθμό) να συνεισφέρουν στο κόστος παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, οι ΔΤΦ θα μπορούν να προσαρμόσουν τα τιμολόγια του εγχώριου και του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου όπου αυτό είναι δυνατό.

9.2.2. *Βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας*

(120) Δεδομένου ότι τα καταληκτικά τέλη μπορούν να αυξηθούν μόνον εφόσον υπάρξει βελτίωση της ποιότητας, κάθε τυχόν αύξηση των τιμολογίων του διασυνοριακού ταχυδρομείου λόγω της αύξησης των καταληκτικών τελών ([63]) θα συνοδευόταν από βελτίωση της παρεχόμενης υπηρεσίας ή από διατήρηση της ποιότητας στο ήδη επιτευχθέν επίπεδο. Συνεπώς, αναμένεται ότι οι καταναλωτές θα λάβουν δίκαιο τμήμα από τα οφέλη αν βελτιωθεί η ποιότητα της υπηρεσίας ([64]).

9.2.3. *Χαμηλού κόστους εναλλακτική επιλογή έναντι των καταληκτικών τελών για το μαζικό ταχυδρομείο*

(121) Η ίδια η συμφωνία REIMS II παρέχει δύο δυνατότητες για τη μείωση των οικονομικών της συνεπειών, την πρόσβαση στο επίπεδο 3 και τη συμφωνία IDM.

(122) Ενώ το επίπεδο των καταληκτικών τελών που ορίζεται βάσει της συμφωνίας REIMS II αποτελεί ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων για το ταχυδρομείο με προτεραιότητα, η πρόσβαση στο επίπεδο 3 παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής των μειωμένων εγχώριων τιμολογίων για το μαζικό ταχυδρομείο. Το ταχυδρομείο επιπέδου 3 αντιμετωπίζεται όπως το εγχώριο ταχυδρομείο. Η δυνατότητα αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική για το μαζικό ταχυδρομείο, αλλά και για αντικείμενα όπως οι εφημερίδες.

(123) Ωστόσο, η έρευνα της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση στο επίπεδο 3 έδειξε ότι η χρησιμοποίηση της δυνατότητας πρόσβασης στο επίπεδο 3 ήταν μικρότερη από την αναμενόμενη. Φαίνεται ότι αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι, επειδή τα καταληκτικά τέλη εξακολουθούν να είναι σχετικά χαμηλά, δεν υπάρχει κίνητρο για τους αποστέλλοντες ΔΤΦ και τους πελάτες τους να χρησιμοποιήσουν την πρόσβαση στο επίπεδο 3. Κατά την περίοδο ισχύος της προηγούμενης απαλλαγής τα καταβαλλόμενα από τα μέρη καταληκτικά τέλη διατηρήθηκαν σε χαμηλά επίπεδα λόγω του ορίου ύψους 70 % που επέβαλε η απόφαση απαλλαγής του 1999 και λόγω της κυρώσεων που επιβλήθηκαν. Ωστόσο, ο όγκος του διασυνοριακού μαζικού ταχυδρομείου που διεκπεραιώθηκε κάνοντας χρήση της πρόσβασης στο επίπεδο 3 σημείωσε σταδιακή αύξηση από μόλις 34 εκατομμύρια αντικείμενα το 1999, σε περισσότερα από 80 εκατομμύρια αντικείμενα το 2001 και σε περισσότερα από 120 εκατομμύρια αντικείμενα το 2002.

(124) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρόσβαση στο επίπεδο 3, εφόσον εφαρμοστεί σωστά, αποτελεί βιώσιμη και λιγότερο δαπανηρή εναλλακτική δυνατότητα έναντι των καταληκτικών τελών για την παράδοση του διασυνοριακού μαζικού ταχυδρομείου. Η εν λόγω εναλλακτική δυνατότητα θα συμβάλει ουσιωδώς στο να μετακυλιστούν στους καταναλωτές τα οφέλη της συμφωνίας REIMS II. Συνεπώς, απαραίτητη προϋπόθεση για να χορηγηθεί απαλλαγή είναι να εξασφαλιστεί ικανοποιητική πρόσβαση στο επίπεδο 3 τόσο για τα συμβαλλόμενα μέρη όσο και για τους ανταγωνιστικούς τους ταχυδρομικούς φορείς ([65]), υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται στην απόφαση απαλλαγής του 1999.

(125) Επιπλέον, για να εξαλειφθούν οι ανησυχίες της Επιτροπής σχετικά με την απουσία εναρμόνισης μεταξύ των διαφόρων εγχώριων προϊόντων μαζικού ταχυδρομείου, 15 από τα 17 συμβαλλόμενα μέρη υπέγραψαν τη συμφωνία REIMS II IDM στις 24 Ιανουαρίου 2003.

(126) Η συμφωνία IDM εισάγει το πρώτο εναρμονισμένο προϊόν μαζικού ταχυδρομείου που μπορεί να πωληθεί σε όλες σχεδόν της χώρες της συμφωνίας REIMS II. Η συμφωνία IDM έχει εφαρμογή σε ένα μόνο μέρος του συνολικού μαζικού ταχυδρομείου και συγκεκριμένα στο διαφημιστικό ταχυδρομείο. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των μερών, τα αντικείμενα διαφημιστικού ταχυδρομείου αποτελούσαν το 75 % περίπου των πλέον των 120 εκατομμυρίων αντικειμένων που έλαβαν τα μέρη της REIMS II ως εισερχόμενο ταχυδρομείο επιπέδου 3 από άλλα μέρη της REIMS II. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εφαρμογή της συμφωνίας IDM, σε συνδυασμό με την αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με την πρόσβαση στο επίπεδο 3, θα αποτελέσουν χαμηλού κόστους εναλλακτικές δυνατότητες έναντι των καταληκτικών τελών και θα εξασφαλίσουν στους καταναλωτές σημαντικό τμήμα από τα οφέλη που προκύπτουν από τη συμφωνία.

9.2.4. *Πρόσβαση τρίτων στα καταληκτικά τέλη*

(127) Όπως διευκρινίζεται λεπτομερέστερα στις αιτιολογικές σκέψεις 145 έως 157, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι δυνατό να χορηγηθεί απαλλαγή στη συμφωνία REIMS II, παρά μόνον εφόσον οι τρίτοι ταχυδρομικοί φορείς που ανταγωνίζονται με τα μέρη στις αγορές εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου από μια χώρα REIMS II σε μια άλλη αποκτήσουν πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της REIMS II υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις.

([63]) Είναι πιθανό να αποφασιστούν αυξήσεις των τιμολογίων από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές για λόγους διαφορετικούς από την αύξηση των καταληκτικών τελών. Συνεπώς, η αιτιολογική σκέψη 120 ισχύει και στις ιδιαίτερες αυτές περιπτώσεις, καθότι οι εν λόγω αυξήσεις των τιμολογίων δεν έχουν αιτιακή σχέση με την αύξηση των καταληκτικών τελών.

([64]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 80 της απόφασης απαλλαγής του 1999.

([65]) Η πρόσβαση τρίτων στις τιμές του επιπέδου 3 προϋποθέτει την πρόσβαση τρίτων στη βάση δεδομένων IPC, στην οποία καταχωρίζονται όλα τα τιμολόγια και οι όροι που σχετίζονται με την πρόσβαση στο επίπεδο 3. Βλέπε αιτιολογική σκέψη 48.

(128) Ο βασικός λόγος που υπαγορεύει την ανωτέρω προϋπόθεση είναι ότι η χορήγηση απαλλαγής στη συμφωνία REIMS II χωρίς να εξασφαλιστεί η απουσία διακρίσεων στις τιμές εις βάρος των τρίτων θα οδηγούσε σε σημαντική εξάλειψη του ανταγωνισμού στην προσφάτως ελευθερωθείσα αγορά προώθησης εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Αν τρίτες επιχειρήσεις δεν ήταν σε θέση να ανταγωνιστούν με τα μέρη για το εξερχόμενο ταχυδρομείο μεταξύ των χωρών REIMS II, θα υπήρχε ανεπαρκής ανταγωνιστική πίεση, με τελικό αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας κατάστασης επιζήμιας για τους καταναλωτές.

(129) Αντίθετα, η πρόσβαση τρίτων στα καταληκτικά τέλη της REIMS II υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις καθιστά πιθανότερη την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού όσον αφορά τις τιμές και τις λοιπές πτυχές των παρεχόμενων υπηρεσιών από τρίτους φορείς οι οποίοι θα καταβάλλουν πολύ χαμηλότερες τιμές από ό,τι προηγουμένως για την παράδοση αντικειμένων διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(130) Συνεπώς, οι καταναλωτές θα διαθέτουν ευρύτερα περιθώρια επιλογής με την εμφάνιση νέων υπηρεσιών που κατά πάσα πιθανότητα θα είναι ενδιαφέρουσες τόσο από απόψεως τιμών όσο και από άλλες απόψεις, καθότι οι τρίτοι φορείς θα πρέπει να ανταγωνίζονται πιο επιθετικά για να εισέλθουν στην αγορά.

9.3. **Απαραίτητος χαρακτήρας**

9.3.1. *Το κοινό επίπεδο καταληκτικών τελών*

(131) Μια συμφωνία μπορεί να τύχει απαλλαγής βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εφόσον οι περιορισμοί του ανταγωνισμού είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των σχετικών στόχων. Τούτο προϋποθέτει ότι τα επίπεδα των καταληκτικών τελών που συμφωνούν τα μέρη αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος παράδοσης. Όπως διευκρινίζεται στην απόφαση απαλλαγής του 1999, η συμφωνία REIMS II δεν συνδέει άμεσα τα καταληκτικά τέλη με το πραγματικό κόστος, αλλά τα εκφράζει ως ποσοστό των εγχώριων τιμολογίων.

(132) Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σύναψη μιας συμφωνίας η οποία προβλέπει ότι τα καταληκτικά τέλη αντιστοιχούν στο ίδιο ποσοστό επί των εγχώριων τιμολογίων και εφαρμόζονται υπό τους ίδιους όρους για όλα τα μέρη εξακολουθεί να είναι απαραίτητη για να επιτευχθούν τα οφέλη στα οποία αποσκοπούν τα μέρη της συμφωνίας. Παρότι τα μέρη θα μπορούσαν να συνάψουν διμερείς συμφωνίες σχετικά με τα καταληκτικά τέλη, οι συμφωνίες αυτές θα ήταν μάλλον απίθανο να επιτύχουν εξίσου γρήγορα και αποτελεσματικά τα οφέλη που επιφέρει η παρούσα συμφωνία από απόψεως βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

(133) Παρόλο που η Επιτροπή δέχεται ότι η σύναψη της συμφωνίας REIMS II μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητη για να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι στόχοι, πρέπει να εξακριβωθεί αν το συμφωνηθέν επίπεδο των καταληκτικών τελών είναι απαραίτητο στο πλαίσιο αυτό.

(134) Στην απόφαση απαλλαγής του 1999 η Επιτροπή ανέφερε ότι λόγω της έλλειψης συστήματος κοστολόγησης που να τους επιτρέπει να υπολογίσουν με ακρίβεια το κόστος δεδομένης υπηρεσίας τα μέρη δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι το 80 % των εγχώριων τιμολογίων αντιστοιχεί στο κόστος παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ([66]).

(135) Μετά την απόφαση απαλλαγής του 1999, τα μέρη ανέπτυξαν συστήματα κοστολόγησης που τους επιτρέπουν να συλλέγουν και να επεξεργάζονται λογιστικά στοιχεία για το κόστος παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(136) Τα στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη σχετικά με το κόστος τους δείχνουν ότι ο δείκτης κόστους-εσόδων για τα μισά περίπου από τα μέρη είναι χαμηλότερος από 80 % ([67]).

(137) Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέρη δεν απέδειξαν τον ισχυρισμό ότι το 80 % των εγχώριων τιμολογίων αποτελεί μια αρκούντως ακριβή κατά προσέγγιση εκτίμηση του κόστους παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Συνεπώς, η αύξηση των καταληκτικών τελών στο 80 % δεν είναι απαραίτητη για την επίτευξη των θετικών αποτελεσμάτων που αναμένεται να προκαλέσει η συμφωνία REIMS II.

(138) Από την άλλη, η Επιτροπή δέχεται ότι το επίπεδο των καταληκτικών τελών πρέπει κατά μέσον όρο να καλύπτει το κόστος παράδοσης. Η αμεσότερη συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών και των εξόδων των μερών για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου είναι ένα από τα οφέλη που επιφέρει η συμφωνία REIMS II. Η Επιτροπή θεωρεί ότι δικαιολογείται να επιτραπεί στα μέρη να εφαρμόσουν, κατά την περίοδο ισχύος της παρούσας απαλλαγής, καταληκτικά τέλη που θα αντιστοιχούν κατά μέσον όρο στο σταθμισμένο μέσο όρο των εξόδων των μερών ολόκληρης της περιόδου ([68]).

(139) Η Επιτροπή αναγνωρίζει επίσης ότι τα μέρη προέβησαν σε σημαντικές επενδύσεις για να επιτύχουν τους ποιοτικούς στόχους που προβλέπονται στη συμφωνία REIMS II και ότι οι επενδύσεις αυτές έχουν αυξήσει το μέσο κόστος παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

([66]) Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 86 και 88 της απόφασης απαλλαγής του 1999.

([67]) Τα σχετικά στοιχεία συγκεντρώθηκαν από τις απαντήσεις των μερών στο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, οι οποίες ελήφθησαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2001.

([68]) Ο σταθμισμένος μέσος όρος βρίσκεται πολλαπλασιάζοντας το δείκτη κόστους-εσόδων κάθε μέρους με ένα συντελεστή στάθμισης, ο οποίος διαμορφώνεται με βάση τον όγκο του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που διεκπεραιώνεται, και υπολογίζοντας στη συνέχεια τη μέση τιμή.

(140) Τέλος, η Επιτροπή αναγνωρίζει επίσης ότι τα καταληκτικά τέλη που προβλέπονται στην πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία ([69]) αποτελούν ακαθάριστες τιμές και υφίστανται σημαντική μείωση όταν επιβάλλονται κυρώσεις. Υπό την έννοια αυτή, το 2002 η εφαρμογή του συστήματος κυρώσεων στέρησε τη δυνατότητα σε 10 από τα 17 μέρη να χρεώσουν τα πλήρη καταληκτικά τέλη που προβλέπονται στη συμφωνία REIMS II.

(141) Έχοντας υπόψη τα διαλαμβανόμενα στις αιτιολογικές σκέψεις 131 έως 140, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα επίπεδα των καταληκτικών τελών που προβλέπονται στην πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία είναι απαραίτητα για να επιτευχθούν οι αναφερθείσες βελτιώσεις της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας, καθώς και η αναφερθείσα συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών και τους κόστους που βαρύνει τα μέρη για την παράδοση του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

9.3.2. *Η ρήτρα περί «γεωγραφικής κάλυψης»*

(142) Η εκ νέου κοινοποιηθείσα συμφωνία REIMS II περιέχει ρήτρα περί «γεωγραφικής κάλυψης», η οποία προβλέπει ότι, όταν μέρος του οποίου η εγχώρια αγορά έχει ελευθερωθεί, μπορεί να αποδείξει ότι η γεωγραφική δομή του εισερχόμενου ταχυδρομείου από ΔΤΦ αποστολής έχει αλλάξει σε τέτοιο βαθμό ώστε το ποσοστό του εγχώριου τιμολογίου που χρησιμοποιείται βάσει της συμφωνίας REIMS II δεν αρκεί για την κάλυψη των εξόδων που το βαρύνουν για την παράδοση της αλληλογραφίας, το εν λόγω μέρος μπορεί να ζητήσει την αναδιαπραγμάτευση των καταληκτικών τελών που καταβάλλονται από τον ΔΤΦ αποστολής ([70]).

(143) Στόχος της διάταξης αυτής είναι να αποφευχθεί η αναντιστοιχία μεταξύ των καταληκτικών τελών που εισπράττει ο ΔΤΦ παράδοσης και του κόστους παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου. Η ύπαρξη αναντιστοιχίας θα μείωνε τη συσχέτιση μεταξύ των εξόδων του παραλήπτη ΔΤΦ και της αμοιβής του, με αποτέλεσμα να εξαλείφεται έτσι μία από τις βασικές βελτιώσεις που επιφέρει η συμφωνία REIMS II. Δεύτερον, μια τέτοια αναντιστοιχία θα μπορούσε επίσης να έχει ως αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη επιβάρυνση του παραλήπτη ΔΤΦ από την καθολική υπηρεσία, γεγονός που θα διακύβευε ενδεχομένως τη δυνατότητά του να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να παρέχει την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία.

(144) Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι, κατά το μέτρο που πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναδιαπραγμάτευση των καταληκτικών τελών και εφόσον τα νέα καταληκτικά τέλη είναι ανάλογα προς τη νέα γεωγραφική διάρθρωση του κόστους παράδοσης του ταχυδρομείου από το μέρος που επικαλείται την εφαρμογή της ρήτρας, η ρήτρα περί «γεωγραφικής κάλυψης» είναι απαραίτητη για την επίτευξη των βελτιώσεων που επιφέρει η συμφωνία REIMS II.

9.4. **Μη εξάλειψη του ανταγωνισμού**

(145) Η συμφωνία REIMS II είναι ανοιχτή μόνο σε φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας ([71]), γεγονός που σημαίνει ότι οι υπόλοιποι ταχυδρομικοί φορείς δεν έχουν τη δυνατότητα να υπογράψουν τη συμφωνία REIMS II. Παρόλο που τίποτα στη συμφωνία REIMS II δεν εμποδίζει τα μέρη να συνάψουν ταυτόσημες ή παρόμοιες συμφωνίες για τα καταληκτικά τέλη με τρίτους, μέχρι σήμερα κανένα μέρος δεν το έχει πράξει, ενώ αντίθετα αρκετά μέρη δήλωσαν ότι δεν προτίθενται να συνάψουν τέτοιες συμφωνίες.

(146) Λόγω του περιορισμού του ανταγωνισμού μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας REIMS II για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από μία χώρα REIMS II σε μια άλλη συνεπεία του από κοινού καθορισμού του επιπέδου των καταληκτικών τελών και της ρήτρας απαγόρευσης των διακρίσεων που περιέχεται στο άρθρο 2 παράγραφος 11 της συμφωνίας REIMS II, η συμφωνία δημιουργεί τον κίνδυνο εξάλειψης του ανταγωνισμού σε σημαντικό τμήμα της αγοράς εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου από μια χώρα REIMS II σε μια άλλη.

(147) Η τροποποιητική οδηγία θέσπισε την ελευθέρωση της αγοράς εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στα περισσότερα κράτη μέλη από την 1η Ιανουαρίου 2003. Αν δεν δοθεί σε ιδιώτες ανταγωνιστές πρόσβαση στις υπηρεσίες παράδοσης υπό ισοδύναμους ή ευνοϊκότερους όρους στις χώρες παραλαβής, οι εν λόγω ανταγωνιστές δεν θα είναι σε θέση να προσφέρουν ανταγωνιστικές τιμές σε σχέση με τα συμβαλλόμενα μέρη της REIMS II για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο μεταξύ των χωρών REIMS II.

(148) Επί του παρόντος, ένας ιδιωτικός φορέας που ανταγωνίζεται με ένα συμβαλλόμενο μέρος της REIMS II στις αγορές εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου έχει δύο επιλογές:

α) να παραδώσει το ταχυδρομείο στον αποστέλλοντα ΔΤΦ στη χώρα προέλευσης και να καταβάλει το πλήρες διεθνές τέλος, ή

β) να μεταφέρει ο ίδιος το ταχυδρομείο στην παραλήπτρια χώρα, όπου το ταχυδρομείο παραδίδεται στον εδραιωμένο ΔΤΦ που είναι παράλληλα μέρος της REIMS II και να καταβάλει το πλήρες εγχώριο τέλος ([72]).

(149) Η κατάργηση των εθνικών μονοπωλίων στον τομέα του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου επιτρέποντας ταυτόχρονα στα μέρη της REIMS II να μην παρέχουν στους ανταγωνιστές τους πρόσβαση υπό όρους μη εισάγοντες διακρίσεις στις υπηρεσίες παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου θα αναιρούσε τις θετικές για τον ανταγωνισμό συνέπειες του ανοίγματος της αγοράς εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

([69]) Βλέπε τμήμα 4.5.

([70]) Άρθρο 11 παράγραφος 4 έβδομο εδάφιο της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 παράγραφος 2 της τέταρτης συμπληρωματικής συμφωνίας.

([71]) Άρθρο 9 της συμφωνίας REIMS II, όπως τροποποιήθηκε από την τέταρτη συμπληρωματική συμφωνία.

([72]) Η Σουηδία αποτελεί τη μοναδική εξαίρεση, καθότι στη χώρα αυτή χρησιμοποιούνται εναλλακτικοί φορείς παροχής υπηρεσιών παράδοσης.

(150) Όταν ο ανταγωνισμός μεταξύ των μερών μιας συμφωνίας εξαλείφεται ή μειώνεται σοβαρά, η χορήγηση απαλλαγής εξαρτάται από την ένταση του ανταγωνισμού από τρίτους ([73]). Επειδή κανένα από τα μέρη δεν χορήγησε πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη υπό τους όρους της REIMS II σε ανταγωνιστές ταχυδρομικούς φορείς, είναι πολύ δύσκολο έως αδύνατο για τους τελευταίους να ανταγωνίζονται σε επίπεδο τιμών με τα μέρη στις αγορές εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου μεταξύ χωρών REIMS II, καθότι θα έπρεπε πάντα να καταβάλλουν το 100 % των εγχώριων τιμών στη χώρα παράδοσης ή το πλήρες διεθνές τέλος στη χώρα προέλευσης.

(151) Με άλλα λόγια, η τιμή που θα χρεωνόταν σε τρίτους για τις υπηρεσίες παράδοσης θα ήταν πάντα υψηλότερη από την τιμή που θα χρεωνόταν σε μέρη της REIMS II. Συνεπώς, υπάρχει ανεπαρκής ανταγωνιστική πίεση από τρίτους, η οποία θα συνέβαλλε στην εξουδετέρωση των αρνητικών συνεπειών της εξάλειψης του ανταγωνισμού μεταξύ των μερών της συμφωνίας REIMS II. Προκειμένου να δημιουργηθεί βιώσιμη εναλλακτική λύση έναντι των μερών για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο στις χώρες REIMS II, οι ανταγωνιστικοί ταχυδρομικοί φορείς πρέπει να αποκτήσουν υπό ίσους όρους πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη που ισχύουν για τα συμβαλλόμενα μέρη.

(152) Αν δεν δοθεί αυτή η δυνατότητα στους φορείς που δεν είναι μέρη της REIMS II, οι περιοριστικές συνέπειες της συμφωνίας REIMS II στην αγορά εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε πιθανή εξάλειψη του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Συνεπώς, δεν είναι δυνατή η χορήγηση απαλλαγής στη συμφωνία REIMS II, παρά μόνον εφόσον οι ταχυδρομικοί φορείς που δεν συμμετέχουν στη συμφωνία REIMS II αποκτήσουν πρόσβαση στις υπηρεσίες παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που παρέχουν τα μέρη της REIMS II, υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις σε σύγκριση με τους όρους που ισχύουν για τα μέρη. Τα καταληκτικά τέλη και οι λοιποί όροι που προσφέρονται σε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς δεν απαιτείται να είναι καλύτεροι από αυτούς που ισχύουν για τα μέρη της REIMS II.

(153) Τα ανωτέρω ισχύουν μόνο για το διασυνοριακό ταχυδρομείο, όπως ορίζεται στο τμήμα 5 σχετικά με τον ορισμό της αγοράς. Το διασυνοριακό ταχυδρομείο είναι διακριτό και χωριστό από το εγχώριο ταχυδρομείο. Κατά συνέπεια, τα ανωτέρω δεν ισχύουν σε περίπτωση που τρίτοι ταχυδρομικοί φορείς ζητήσουν την παράδοση εγχώριου ταχυδρομείου στην τιμή των καταληκτικών τελών.

([73]) Βλέπε απόφαση 83/390/ΕΟΚ της Επιτροπής στην υπόθεση IV/30.437 Rockwell/Iveco (ΕΕ L 224 της 17.8.1983, σ. 19)· απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-75/84 Metro SB-Grossmärkte κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 3021, παράγραφοι 34 έως 46· απόφαση 94/92/ΕΚ της Επιτροπής στην υπόθεση IV/29.420 σύστημα διανομής της Grundig στην ΕΚ (ΕΕ L 20 της 25.1.1994, σ. 15), αιτιολογικές σκέψεις 39, 40 και 41.

(154) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 152, πρέπει να παρέχεται σε τρίτους χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της REIMS II. Όσον αφορά την αμοιβή για την παράδοση του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου που μεταφέρουν οι ίδιοι, πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο με τα συμβαλλόμενα μέρη της REIMS II.

(155) Αυτό σημαίνει ότι κάθε αδικαιολόγητη διαφορά στην αντιμετώπιση τρίτων σε σχέση με την αντιμετώπιση που επιφυλάσσουν τα μέρη το ένα για το άλλο, έρχεται σε αντίθεση με την εν λόγω απαίτηση.

(156) Ειδικότερα, η Επιτροπή θεωρεί δικαιολογημένο το γεγονός ότι, για να αποκτήσουν πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη της REIMS II, οι τρίτοι ταχυδρομικοί φορείς πρέπει να πληρούν τις λειτουργικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στη συμφωνία REIMS II.

(157) Η Επιτροπή θεωρεί επίσης δικαιολογημένο το γεγονός ότι τα καταληκτικά τέλη που πρέπει να καταβάλλονται από τους τρίτους ταχυδρομικούς φορείς σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατό να υπερβαίνουν τα τέλη που καταβάλλουν τα μέρη. Αυτό συμβαίνει όταν τα μέρη μπορούν να αποδείξουν ότι το κόστος διαχείρισης της REIMS II, το κόστος δημιουργίας και λειτουργίας του συστήματος παρακολούθησης της ποιότητας των υπηρεσιών, τα επιπλέον έξοδα που συνεπάγεται η αποδοχή ταχυδρομικών αντικειμένων από φορείς που δεν είναι μέλη της ΠΤΕ και άλλα παρόμοια έξοδα δεν καλύπτονται από τα καταληκτικά τέλη και καταβάλλονται από τον αποστέλλοντα φορέα. Το ίδιο ισχύει όταν τα μέρη μπορούν να αποδείξουν ότι το κόστος διακίνησης των ταχυδρομικών αντικειμένων που προωθούν τρίτοι ταχυδρομικοί φορείς υπερβαίνει το κόστος διακίνησης των ταχυδρομικών αντικειμένων που προωθούν τα συμβαλλόμενα μέρη.

9.5. **Συμπέρασμα ως προς το άρθρο 81 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 3 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ**

(158) Για τους λόγους που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 105 έως 157, η Επιτροπή θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση απαλλαγής βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, υπό την προϋπόθεση πλήρωσης ορισμένων όρων.

10. **ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ, ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

(159) Το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 προβλέπει ότι η απόφαση εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ εκδίδεται για ορισμένο χρόνο και δύναται να συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις.

10.1. **Διάρκεια**

(160) Στην απόφαση απαλλαγής του 1999 η Επιτροπή περιόρισε τη διάρκεια της απαλλαγής έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001, ούτως ώστε να λήξει η περίοδος απαλλαγής προτού εφαρμοστεί η αύξηση των καταληκτικών τελών από το 70 στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων. Ο λόγος ήταν ότι η Επιτροπή διέθετε ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία για το αναγκαίο της αύξησης των καταληκτικών τελών στο 80 % των εγχώριων τιμολογίων για να μπορούν τα μέρη να καλύπτουν τα έξοδά τους.

(161) Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση τα έξοδα των μερών είναι γνωστά στην Επιτροπή. Είναι λοιπόν σκόπιμο να ισχύσει η απαλλαγή για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από ό,τι η προηγούμενη. Ως εκ τούτου πρέπει να χορηγηθεί απαλλαγή για περίοδο πέντε ετών, από την ημερομηνία λήξης της προηγούμενης απαλλαγής. Έτσι, η περίοδος απαλλαγής ξεκινά την 1η Ιανουαρίου 2002 και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006.

10.2. **Βελτιώσεις στη συμφωνία REIMS II κατ' αίτηση της Επιτροπής· επίπεδο καταληκτικών τελών**

(162) Η Επιτροπή συμπέρανε ότι τα μέρη δεν απέδειξαν ότι το 80 % των εγχώριων τιμολογίων αποτελεί αρκετά ακριβή κατά προσέγγιση εκτίμηση του κόστους παράδοσης του εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου.

(163) Συνεπώς, η Επιτροπή θεώρησε ότι το άρθρο 2 της συμφωνίας REIMS II πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου τα καταληκτικά τέλη για το ταχυδρομείο με προτεραιότητα που θα εφαρμοστούν κατά την περίοδο της απαλλαγής να προσαρμοστούν στο σταθμισμένο μέσο όρο των εξόδων των μερών για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2002 έως 31 Δεκεμβρίου 2006.

(164) Τα μέρη έχουν ήδη τροποποιήσει τη συμφωνία REIMS II από την άποψη αυτή. Κατόπιν συζητήσεων με την Επιτροπή, στις 24 Ιανουαρίου 2003 τα μέρη υπέγραψαν την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία.

(165) Όπως προαναφέρεται ([74]), η πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία τροποποιεί το παράρτημα 4 της κοινοποιηθείσας συμφωνίας REIMS II όσον αφορά τόσο τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου όσο και το επίπεδο των καταληκτικών τελών που θα ισχύσουν. Η μεταβατική περίοδος παρατάθηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

([74]) Βλέπε τμήμα 4.5.

(166) Τα καταληκτικά τέλη που θα εφαρμοστούν από την 1η Ιανουαρίου 2002 έως το τέλος της μεταβατικής περιόδου τροποποιήθηκαν ως εξής: 73,3 % για το 2002, 74,5 % για το 2003, 75,7 % για το 2004, και 78,5 % για το 2005 και το 2006. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σταδιακή αύξηση των καταληκτικών τελών αποτελεί μια ομαλότερη και καλύτερη λύση από τις απότομες αυξήσεις. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αξιολόγησε τη συσχέτιση μεταξύ των καταληκτικών τελών και των εξόδων των μερών όσον αφορά ολόκληρη την περίοδο απαλλαγής. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι τα μέσα τέλη που θα εφαρμοστούν καθ' όλο το διάστημα των πέντε ετών αντιστοιχούν στο σταθμισμένο μέσο όρο των εξόδων των μερών για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ([75]).

(167) Μετά την επανεξέταση των στοιχείων κόστους που υπέβαλαν τα μέρη σχετικά με την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου και των στοιχείων για την ποιότητα της υπηρεσίας που επιτεύχθηκε από τα μέρη το 2001 και το 2002, η Επιτροπή θεωρεί ότι η μέση αξία των καταληκτικών τελών που θα ισχύσουν κατά την περίοδο απαλλαγής αντιστοιχεί στο σταθμισμένο μέσο όρο των εξόδων των μερών για την παράδοση εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου ([76]). Επίσης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίπεδα των καταληκτικών τελών που προβλέπονται στην πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία αποτελούν ακαθάριστες τιμές και ότι τα καταληκτικά τέλη που πράγματι καταβάλλονται υφίστανται σημαντικές μειώσεις όταν επιβάλλονται κυρώσεις. Συμπερασματικά, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα καταληκτικά τέλη που προβλέπονται στην πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία αντιστοιχούν σε μια αρκούντως ακριβή κατά προσέγγιση εκτίμηση των εξόδων των μερών.

10.3. **Όροι**

(168) Έχοντας υπόψη τα διαλαμβανόμενα στο τμήμα 9 σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ και κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού αριθ. 17, είναι δυνατή η χορήγηση απαλλαγής στη συμφωνία REIMS II μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι.

([75]) Τα εν λόγω στοιχεία κόστους συγκεντρώθηκαν από τις απαντήσεις στο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής με ημερομηνία 6 Αυγούστου 2001 και αφορούν το κόστος που βάρυνε τα μέρη την παράδοση διασυνοριακού ταχυδρομείου το 2000.

([76]) Τα μέρη διευκρίνισαν ότι τα στοιχεία κόστους που υπέβαλαν στην Επιτροπή δεν περιλαμβάνουν περιθώριο κέρδους.

10.3.1. *Πρόσβαση τρίτων χωρίς την εισαγωγή διακρίσεων*

(169) Η Επιτροπή θεωρεί ότι, μετά την ελευθέρωση του εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου, ο μηχανισμός που προβλέπεται στη συμφωνία REIMS II για την αμοιβή της παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου οδηγεί σε διακρίσεις ως προς τις τιμές προς όφελος των μερών και εις βάρος των τρίτων φορέων που μεταφέρουν εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από μια χώρα REIMS II σε μια άλλη.

(170) Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 της συμφωνίας REIMS II, το μέρος της REIMS II στη χώρα παράδοσης χρεώνει τα καταληκτικά τέλη που προβλέπονται στη REIMS II για την παράδοση ταχυδρομικών αντικειμένων που έχουν προωθηθεί από οποιοδήποτε άλλο μέρος της REIMS II. Ωστόσο, οι τρίτοι φορείς που προωθούν εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο πρέπει να καταβάλλουν το πλήρες τέλος του εγχώριου τιμολογίου για την παράδοση ταχυδρομικών αντικειμένων στη χώρα προορισμού.

(171) Κατόπιν των διαλαμβανομένων στις αιτιολογικές σκέψεις 145 και επόμενα, η Επιτροπή θεωρεί ότι κάθε μέρος της REIMS II πρέπει να παρέχει σε κάθε τρίτο ταχυδρομικό φορέα που ανταγωνίζεται με τα μέρη της REIMS II για την παροχή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου σε οποιαδήποτε άλλη χώρα REIMS II, υπηρεσίες παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στη χώρα του με καταληκτικά τέλη και υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις σε σύγκριση με τα τέλη και τους όρους που το μέρος της REIMS II προσφέρει στο μέρος (ή στα μέρη) της REIMS II στη χώρα του αποστολέα.

(172) Στο παράρτημα V ορίζεται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο τα μέρη της REIMS II πρέπει να παρέχουν πρόσβαση σε τρίτους.

10.3.2. *Πρόσβαση στο επίπεδο 3*

(173) Όπως ήδη αναφέρεται στην απόφαση απαλλαγής του 1999, η ύπαρξη μιας βιώσιμης εναλλακτικής επιλογής έναντι των καταληκτικών τελών και ιδίως η πρόσβαση στο επίπεδο 3 έχει ιδιαίτερη σημασία για τον καταναλωτή, καθότι το διαφημιστικό ταχυδρομείο και άλλα είδη εμπορικής αλληλογραφίας αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα του διασυνοριακού ταχυδρομείου. Συνεπώς, η δυνατότητα των φορέων αποστολής να επωφεληθούν από τα εγχώρια τιμολόγια του φορέα παράδοσης του εν λόγω ταχυδρομείου είναι απαραίτητη για την εξισορρόπηση των αρνητικών συνεπειών της συμφωνίας REIMS II.

(174) Η έρευνα που διενεργήθηκε έδειξε ότι ζητείται ολοένα και περισσότερο πρόσβαση στο επίπεδο 3, καθώς το επίπεδο των καταληκτικών τελών αυξάνεται. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί απαραίτητο να περιληφθεί στην παρούσα απόφαση η ίδια απαίτηση που προβλεπόταν στην απόφαση απαλλαγής του 1999 σχετικά με την πρόσβαση στο επίπεδο 3 ([77]).

([77]) Το άρθρο 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας REIMS II υποχρεώνει τα μέρη να παρέχουν την εν λόγω πρόσβαση σε άλλα μέρη.

(175) Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στο επίπεδο 3, όταν ζητείται από άλλο μέρος ή από τρίτο ταχυδρομικό φορέα, τα μέρη πρέπει να χαλαρώνουν τους εγχώριους όρους όταν οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και στην πράξη θα μπορούσαν να στερήσουν την πρόσβαση στις εγχώριες τιμές. Όταν δεν έχουν την εξουσία να το πράξουν, τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια έναντι των αρμόδιων εθνικών αρχών για την κατάργηση αυτών των διατάξεων.

(176) Για να εξασφαλιστεί ότι τα μέρη θα τηρήσουν την εν λόγω απαίτηση και θα παρέχουν στα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη και σε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς αποτελεσματική πρόσβαση στο επίπεδο 3, η επιβολή ενός σχετικού όρου είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση της απαλλαγής.

(177) Επιπλέον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εκτός από την εφαρμογή της πρόσβασης στο επίπεδο 3, είναι αναγκαίο να επιτευχθεί μεγαλύτερη εναρμόνιση όσον αφορά το μαζικό διασυνοριακό ταχυδρομείο που ανταλλάσσεται μεταξύ των χωρών REIMS II.

(178) Η Επιτροπή θεωρεί ότι όσον αφορά το τμήμα του μαζικού ταχυδρομείου που εμπίπτει στον ορισμό του «διαφημιστικού ταχυδρομείου» ο οποίος περιέχεται στην ταχυδρομική οδηγία, το προϊόν IDM μπορεί να θεωρηθεί ως βιώσιμη και λιγότερο δαπανηρή εναλλακτική δυνατότητα έναντι των καταληκτικών τελών.

(179) Η πρόσβαση στο επίπεδο 3, η παράδοση του διεθνούς διαφημιστικού ταχυδρομείου υπό τους όρους που ισχύουν για το προϊόν IDM και κάθε άλλο ειδικό τέλος για το μαζικό ταχυδρομείου που προσφέρουν τα μέρη στα άλλα μέρη στο πλαίσιο της συμφωνίας REIMS II πρέπει επίσης να προσφέρονται, υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις, σε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς που ανταγωνίζονται με τα μέρη για το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο από μια χώρα REIMS II σε άλλη χώρα REIMS II.

(180) Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα σχετικά με την πρόσβαση στο επίπεδο 3 και το προϊόν IDM παρέχουν τόσο στα μέρη όσο και στους ανταγωνιστές τους στις αγορές εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου χαμηλού κόστους εναλλακτικές επιλογές έναντι των καταληκτικών τελών της REIMS II.

(181) Για να εξασφαλιστεί η τήρηση της ανωτέρω απαίτησης από τα μέρη, η επιβολή σχετικού όρου αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση απαλλαγής.

(182) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 82 της συνθήκης και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Απαλλαγή

1. Δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, οι διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ κηρύσσονται ανεφάρμοστες στη συμφωνία REIMS II, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πέμπτη συμπληρωματική συμφωνία της 24ης Ιανουαρίου 2003, από την 1η Ιανουαρίου 2002 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

2. Η τήρηση των όρων των άρθρων 2 και 3 αποτελεί προϋπόθεση για την απαλλαγή που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Πρόσβαση στο επίπεδο 3 μεταξύ των μερών της REIMS II

Τα μέρη της συμφωνίας REIMS II («τα μέρη») λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να χορηγούν αμοιβαία αποτελεσματική πρόσβαση στα γενικώς εφαρμοζόμενα εγχώρια τιμολόγια στη χώρα παράδοσης (πρόσβαση στο επίπεδο 3). Προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή, τα μέρη χαλαρώνουν τους εγχώριους κανόνες για άλλα μέρη όταν οι διατάξεις αυτές δεν δικαιολογούνται και στην πράξη θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πρόσβαση άλλων μερών στο επίπεδο 3.

Όταν δεν έχουν την εξουσία να χαλαρώσουν τους εγχώριους κανόνες, τα μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια έναντι των αρμόδιων εθνικών αρχών για την κατάργηση των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 3

Πρόσβαση τρίτων χωρίς διακρίσεις στα καταληκτικά τέλη και τους όρους της REIMS II

Τα μέρη παρέχουν, σε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς ανταγωνιστικούς προς τα μέρη για την παροχή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου σε οποιαδήποτε άλλη χώρα REIMS II, πρόσβαση στα καταληκτικά τέλη και άλλες ειδικές ρυθμίσεις υπό τους ίδιους όρους που επιβάλλουν στα υπόλοιπα μέρη, σύμφωνα με το παράρτημα V.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

Österreichische Post AG Postgasse 8 A-1011 Wien	Poste Italiane SpA Viale Europa 175 I-00144 Rome
De Post/La Poste Muntcentrum/Centre Monnaie B-1000 Brussels	Entreprise des Postes & Télécommunications 8a, Avenue Monterey L-2020 Luxembourg
Post Danmark AS Headquarters Tietgensgade 37 DK-1566 Copenhagen V	Posten Norge AS Biskop Gunnerusgt 14 NO-0001 Oslo, Norway
Finland Post Corporation (Suomen Posti Oyj) Postintaival 7 FI-00230 Helsinki	CTT Correios de Portugal, S.A. Rua de José, 20 P-1166-001 Lisboa
La Poste Siège social 44 boulevard de Vaugirard F-75757 Paris Cedex 15	Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, SA Vía de Dublín 7 E-28070 Madrid
Deutsche Post AG Zentrale Charles-de-Gaulle-Str. 20 D-53113 Bonn	Posten Sverige AB S-105 00 Stockholm
Hellenic Post ELTA Απέλλου 1 GR-10188 Αθήνα	Royal Mail Group plc 148 Old Street London EC1V 9HQ, United Kingdom
Iceland Post Storhofdi 29 IS-110 Reykjavik	An Post General Post Office O' Connell Street Dublin 1, Ireland

Βρυξέλλες, 23 Οκτωβρίου 2003.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ποιότητα των βελτιώσεων των παρεχομένων υπηρεσιών

(Εμπορικά απόρρητα)

		REIMS Κυρώσεις στόχων 2001	Έγκαιρη % επίδοση 2001	REIMS Κυρώσεις στόχων 2002	Έγκαιρη % επίδοση 2002	Πρόοδος 2002 σε σχέση 2001
Österreichische Post	AT	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
The Belgian Post Group	BE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Swiss Post	CH	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Post Denmark	DK	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Finland Post Corporation	FI	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
An Post	IE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Iceland Post	IS	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Postes et Télécommunications	LU	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Posten Norge	NO	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Posten	SE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Deutsche Post	DE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
La Poste	FR	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
Royal Mail Group plc	UK	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
Poste Italiane	IT	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
CTT Correios de Portugal	PT	91,5	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Correos y Telégrafos	ES	85	[...] (*)	85	[...] (*)	[...] (*)
Hellenic Post ELTA	EL	80	[...] (*)	85	[...] (*)	[...] (*)

(*) Επιχειρησιακό απόρρητο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Δείκτες κόστους προς έσοδα των μερών

Αυστρία	
Ηνωμένο Βασίλειο	
Ισπανία	
Λουξεμβούργο	
Πορτογαλία	
Βέλγιο	
Ιρλανδία	
Φινλανδία	
Νορβηγία	
Δανία	
Γαλλία	
Ελλάδα	
Σουηδία	
Γερμανία	
Ιταλία	
Ισλανδία	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Διάρθρωση των αγορών εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου [1]

	Όγκος αγοράς (× 1 000) [2]	Μερίδιο USP (ΦΠΚΥ)	Βασικοί ανταγωνιστές
Αυστρία	8 500	[...] (*)	1. Deutsche Post AG, 2. TNT, 3. Globe Mail
Βέλγιο	10 357	[...] (*)	1. La Poste Fr., 2. TNT (Mailfast), 3. DHL International, 4. Royal Mail, 5. Belgian Mailhouse (A. Baeke)
Δανία	9 905	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. IRS (International Remail System), 4. Deutsche Post AG, 5. Sweden Post
Φινλανδία	2 258	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. UPS
Γαλλία	31 900	[...] (*)	
Γερμανία	25 997	[...] (*)	1. TNT, 2. UPS, 3. FedEx, 4. Logitrans, 5. Post Office International Services, 6. Swiss Post
Ελλάδα	3 102	[...] (*)	Ουδείς
Ισλανδία	3 310	[...] (*)	DHL
Ιρλανδία	6 110	[...] (*)	1. Royal Mail plc, 2. Deutsche Post World Net, 3. DHL, 4. TNT, 5. Transnet Ltd.
Ιταλία	11 092	[...] (*)	1. Swiss Post, 2. TNT, 3. DHL, 4. UPS, 5. Royal Mail
Λουξεμβούργο	4 821	[...] (*)	A/A
Νορβηγία	2 523	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT
Πορτογαλία	3 979	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. SEUR, 4. Chronopost
Ισπανία	11 940	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. SEUR, 4. Royal Mail, 5. IFCC
Σουηδία	6 361	[...] (*)	
Ελβετία	17 032	[...] (*)	A/A
Ηνωμένο Βασίλειο	45 271	[...] (*)	1. Deutsche Post, 2. La Poste Fr., 3. Swiss Post, 4. Mercury International, 5. Pharos International Ltd.

(*) Επιχειρησιακό απόρρητο.

(1) Τα στοιχεία του πίνακα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της κοινοποίησης που καλύπτεται από το επιχειρηματικό απόρρητο και αφορούν το 2000.

(2) Προς χώρες REIMS II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Διάρθρωση των αγορών εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου (1)

	Όγκος αγοράς (× 1 000) (2)	Μερίδιο USP (ΦΠΚΥ)	Βασικοί ανταγωνιστές
Αυστρία	109 235	[...] (*)	
Βέλγιο	119 478	[...] (*)	BD (Belgique Diffusion) Direct
Δανία	80 658	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. Forbruger Kontaky, 4. Dansk Total Distribution, 5. Dansk Distributionscenter
Φινλανδία	34 536	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. UPS
Γαλλία	272 000	[...] (*)	
Γερμανία	482 492	[...] (*)	1. Royal Mail, 2. TNT, 3. La Poste Fr., 4. Swiss Post, 5. Mercury Post
Ελλάδα	22 085	[...] (*)	Ουδείς
Ισλανδία	1 870	[...] (*)	DHL
Ιρλανδία	124 700	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. Erin Swiftpost Ltd., 4. Transnet Ltd.
Ιταλία	168 491	[...] (*)	Ουδείς
Λουξεμβούργο	26 912	[...] (*)	A/A
Νορβηγία	53 847	[...] (*)	Ουδείς
Πορτογαλία	33 382	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. SEUR, 4. Chronopost
Ισπανία	134 196	[...] (*)	1. DHL, 2. SEUR, 3. UPS, 4. MRW, 5. TNT
Σουηδία	75 661	[...] (*)	
Ελβετία	192 418	[...] (*)	A/A
Ηνωμένο Βασίλειο	198 997	[...] (*)	1. DHL, 2. TNT, 3. FedEx, 4. UPS, 5. Deutsche Post AG

(*) Επιχειρησιακό απόρρητο.

(1) Τα στοιχεία του πίνακα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της κοινοποίησης που καλύπτεται από το επιχειρηματικό απόρρητο και αφορούν το 2000.
(2) Προς χώρες REIMS II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Πρόσβαση τρίτων χωρίς την εισαγωγή διακρίσεων

Κάθε μέρος της συμφωνίας REIMS II παρέχει σε κάθε τρίτο ταχυδρομικό φορέα που ανταγωνίζεται με τα μέρη της συμφωνίας REIMS II για την παροχή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου σε άλλη χώρα REIMS II, υπηρεσίες παράδοσης εισερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου στη χώρα του με καταληκτικά τέλη και υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις σε σύγκριση με τα τέλη και τους όρους που προσφέρει το εν λόγω μέρος της REIMS II στο μέρος της REIMS II στη χώρα του αποστολέα. Η υποχρέωση αυτή περιορίζεται σε ταχυδρομείο από αποστολείς σε χώρες REIMS II και σε αιτήματα τρίτων ταχυδρομικών φορέων οι οποίοι:

i) δικαιούνται να παρέχουν υπηρεσίες εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου βάσει των εγχώριων κανόνων που είναι εφαρμοστέοι στη χώρα του αποστολέα και υπό τον όρο ότι το εξερχόμενο διασυνοριακό ταχυδρομείο έχει ελευθερωθεί για τα εν λόγω ταχυδρομικά αντικείμενα στη χώρα στην οποία παρήχθη το ταχυδρομείο και στις χώρες μέσω των οποίων ενδεχομένως διαμετακομίστηκε,

ii) είναι ανταγωνιστές των μερών της συμφωνίας REIMS II για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, και

iii) συνάπτουν συμφωνία με το μέρος της συμφωνίας REIMS II που εκτελεί την παράδοση, βάσει της οποίας συμφωνούν:

— να τηρούν τους λειτουργικούς όρους και απαιτήσεις της REIMS, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής τους στα συστήματα αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας ([1]),

— να καταβάλλουν τα καταληκτικά τέλη που ισχύουν για το μέρος της REIMS II στη χώρα του αποστολέα και επιπλέον ένα κατάλληλο ποσοστό του κόστους διαχείρισης της REIMS και το πρόσθετο κόστος διακίνησης του ταχυδρομείου τους σε σύγκριση με το ταχυδρομείο από άλλα συμβαλλόμενα μέρη της REIMS, εφόσον υφίσταται τέτοιο κόστος,

— να καταβάλλουν τις εσωτερικές τιμές του παραδίδοντος μέρους της REIMS II για ταχυδρομικά αντικείμενα παραδιδόμενα υπό την παρούσα υποχρέωση που εμπίπτουν στην κάτωθι εξαίρεση,

— κατόπιν αιτήματος, να παρέχουν επαρκή ασφάλιση για τις εν λόγω πληρωμές,

— να παρέχουν, στο μέτρο του δυνατού, δείγματα αντικειμένων επιχειρηματικού ταχυδρομείου που αποστέλλονται σε μεγάλες ποσότητες,

— να σέβονται την αποκλειστική περιοχή του μέρους της REIMS II και να χορηγούν όλο το εισερχόμενο αποκλειστικό ταχυδρομείο τους προς παράδοση από το μέρος της REIMS II.

Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει για το εγχώριο ταχυδρομείο. Επιπλέον, η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει για τα ταχυδρομικά αντικείμενα που ταχυδρομούν ή φροντίζουν να ταχυδρομηθούν σε ξένη χώρα, αποστολείς οι οποίοι κατοικούν στη χώρα του παραδίδοντος συμβαλλόμενου μέρους της REIMS II για να επωφεληθούν από τις χαμηλότερες τιμές που ισχύουν μέσω της εν λόγω υποχρέωσης. Εντός των ορίων της παρούσας και μελλοντικής νομολογίας του Δικαστηρίου, η τελευταία εξαίρεση από την υποχρέωση έχει εφαρμογή τόσο στα ταχυδρομικά αντικείμενα που έχουν ετοιμαστεί στη χώρα διαμονής του αποστολέα και στη συνέχεια μεταφέρθηκαν διά μέσου των συνόρων, όσο και στα ταχυδρομικά αντικείμενα που έχουν ετοιμαστεί σε ξένη χώρα.

Οι ίδιοι όροι σχετικά με την πρόσβαση τρίτων έχουν εφαρμογή σε κάθε άλλη ειδική ρύθμιση της συμφωνίας σχετικά με τα τιμολόγια και τις τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της REIMS II. Τούτο ισχύει ιδιαίτερα για τους όρους πρόσβασης στις τιμές του επιπέδου 3 και για την παράδοση διασυνοριακού διαφημιστικού ταχυδρομείου βάσει της συμφωνίας REIMS II IDM. Οι εν λόγω τιμές πρέπει να παρέχονται σε τρίτους ταχυδρομικούς φορείς που ανταγωνίζονται με τα μέρη της REIMS II για την παροχή υπηρεσιών εξερχόμενου διασυνοριακού ταχυδρομείου σε κάθε άλλη χώρα REIMS II, υπό όρους που δεν εισάγουν διακρίσεις σε σύγκριση με τους όρους που εφαρμόζει το παραδίδον μέρος της REIMS II στο μέρος της REIMS II στη χώρα του αποστολέα.

([1]) Επί του παρόντος πρόκειται για τα συστήματα UNEX και Diagnostic.